

*Sluga
Božji*

DOBRI OTAC ANTIĆ

GODINA XXV (1995) BROJ 1 (93)

GLASILO VICEPOSTULATURE SLUGE BOŽJEG O. ANTE ANTIĆA

SUSRET NA KRIŽU

Dva se čovjeka susretoše na križu, između neba i zemlje, između života i smrti. Svetac Božji i razbojnik. Prvi bezgrešan, drugi ubojica. Obojica u bolima izmučenog lica nagnuli se jedan prema drugome.

Razbojnik očajnički promatra Spasitelja svijeta. Grijesi mu gledaju u njegovo lice, a srce puno mržnje i bjesnoće na njegove mučitelje. Iznenada začuje riječi: "OĆE, OPROSTI IM, JER NE ZNAJU, ŠTO ČINE!"

Znatiželjno prislушкиje i uprtim se pogledom pita: "Kakav je ovo čovjek na križu - u sredini? On govori o nebu, o ljubavi, o miru". To on nikad nije čuo. Uperenim pogledom u Isusa sav se pretvorio u oko, uho i usta. Jedno je i on s Gospodinom.

Uz zadnje dahtanje i rastezanje k Isusu izmuča posljedne riječi: "Daj mi biti tamo gdje si Ti!" I začu riječi oslobođenja: "Još danas ćeš biti sa mnom u raju". Čuvši to, izdahnu.

Dva čovjeka na križu, a ista sudbina. Jedan pravedan, a drugi grešan. Jedan svet, drugi u grijesima. Dva se svijeta susreću u istoj sudbini. Spasitelj i grešan čovjek.

Spasenje se rascvjetalo kao plod susreta na križu.

*Robert Ammer
(Prière d'oe fra Ivan Križanović)*

Uz 25. godište glasila „Dobri otac Antić“ i 30. obljetnicu Antićeve smrti („Antićevo '95“)

Ulazimo s našim Glasilom u 25. godište izlaženja. Tijekom izlaženja kroz 24. godine objelodanjeni su brojni zapisi i pisma oca Antića kao i vrijedne komemoracije, članci, propovijedi i predavanja raznih propovjednika i autora, te brojne vijesti, milosti i uslišanja štovatelja Sluge Božjega.

Glasilo „Dobri otac Antić“ utemeljeno je sa svrhom da se vjernici što bolje upoznaju sa herojskim krepostima vjere, ufanja i ljubavi koje je sluga Božji o. Ante živio prema Bogu i braći ljudima, kao i radom na kanonskom postupku pred Zagrebačkom nadbiskupijom za proglašenjem blaženim i svetim Sluge Božjega, a time i o glasu svetosti njegova uzornog života i djela koji poput magneta privlači i potiče brojne štovatelje na Isusov život koga trebamo na primjeru o. Antića slijediti po svetoj vjeri i kršćanskoj ljubavi.

Kako je - dakle - glasilo DOA, Glasilo o svetosti oca Antića, ono je i poziv vjernicima i štovateljima na svetost prema riječima Božjim: „Sveti budite! Jer sam sret ja, Jahve, Bog vaš“ (Lev 19,1), pa stoga ono odgovara na pitanje u kakvom se smislu treba naš život odnositi prema Bogu i braći ljudima. I kao takvo ono je od najveće koristi svojim čitateljima, a neki su nam čak i više puta javljali svoje zadovoljstvo i zahvalnost jer im stalno od broja do broja nudi Isusov putokaz po primjeru o. Antića da im duhovni život i rad u svijetu budu posvećeni, blagoslovljeni i sretni u Bogu.

„Dobri otac Antić“ u novim godištima upravo želi zbog izvanrednih davora Sluge Božjega izlaziti ususret svima ljubiteljima duhovne misli i žeđe za najvećim vrednotama života, a potom i prave sreće koju Bog daje.

Upozoravamo po vrijednim člancima u ovom broju i na ovogodišnje „Antićevo '95“ Ako budete imali vremena, odazovite se i na znanstveni skup o Sluzi Božjem s temom „Posvećeni život i sluga Božji o. fra Ante Antić“, koji će se održati u prigodi 30. obljetnice njegove smrti, od 2. do 4. ožujka u dvorani samostana Majke Božje Lurd-ske u Zagrebu - Vrbanićeva 35.

Neka vam program znanstvenog skupa i „Antićevo '95“ budu od istinske duhovne koristi, i sa željom da duhovno proslavite svetu korizmu i uskrsnuće Gospodinovo.

Urednik

Kroz korizmu po primjeru oca Antića

Za čovjeka koji hoće i želi biti vjerni svjedok Kristov u svijetu, ma kakav god svijet bio opak, zao i grdoban, korizmeno i uskrsono vrijeme su mu čudesan put; muka, križ i smrt Gospodinova na križu uvijek su za svaku dušu neizrecivi doživljaj nove duhovne stvarnosti koja upućuje na rasplamtelji i živi organj uskrsne zore. Čovjek je stvoren za Svetlost, za Uskrsnuće. Od Kristove pobjede na križu i nad smrću, po slavi njegova slavnog uskrsnuća od mrtvih, kršćani jedini imaju pravo na svijetu da uz radosnost vjere žive s usklikom: "Krist nas je obasiao!" (Ef 5,14).

Kroz svetu korizmenu pokoru i pravu pobožnost križnomo putu kršćanin promatra kako Sin Čovječji šutke prihvata nepravednu osudu Pilata, ustrpljivo nosi križ i pada pod njim, uspostavlja križ u središte svih zemaljskih potresa, patnja i grijeha kao jedini znak i sredstvo spasenja, da se čovjek i svako vrijeme pred Kristovim križem se zapitaju: Tko je Raspeti na križu? I dobit će odgovor u zoru trećega dana iz Njegova groba i od Njega samoga: "Ja sam uskrsnuće i život: tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će!" (Iv 11,25).

Doista, nijedan čovjek ne bi smio zaboraviti da Krist od svoje smrti i uskrsnuća ima jedini pravo kazati svakom vremenu, svakom mjestu i svakom čovjeku: "Evo, sve činim novo! Ja sam Alfa i Omega, Početak i Svršetak! Ja ću žednomeudati s izvora vode života zabadava!" (Otk 21,6).

Uskrsnuće Kristovo i naše jest najveća i jedina novost svijeta. Poslije svoje smrti i nakon sskrsnuća Isus se četrdeset dana ukazuje svojim apostolima, ide pred njima u cvjetnu Galileju, prepoznaju ga danomice više nego što su ga prije znali i svi ponosno izjavljuju: "Mi smo njegovi svjedoci" I Crkva taj njihov glas od usta do usta vjekovima prenosi do nas preko svojih apostola, mučenika i svetih: "Isusa je Bog uskrisio. Tome smo mi svi svjedoci". (Dj 2,32).

Neće nam ni najmanje biti naodmet da se ovdje upoznamo kako je i naš dobri otac Antić s najvećom ljubavlju i pobožnošću obavljao svakoga dana pobožnost križnoga puta, ali zato je kroz svoj život svetosti on znao misliti, živjeti i ovako govoriti i pisati: "Nemam drugih želja, odluka nego se pretvoriti, preobraziti u Krista, da više nema mene, ništa moga u ničemu, nego u sve-mu Krist. Želim i molim ga da isprijem onaj kalež kako On hoće, da trpim što On hoće, da sve zadovoljim što od mene traži Njegova Božanska ljubav.." (Pismo II/6,33). Mogli bismo navesti i više njegovih citata, ali to je dovoljno da se shvati i prihvati duh svete korizme i uskrsne pobjede i slave.

Svaki svjedok Kristov poput o. Antića pozvan je da po korizmi i Uskrsu kao o. Antić obznaniti svakom stvoru da je potrebno živjeti Kristovu ljubav kako bi među nama ljudima prestalo vrijeme mržnje, plača i smrti.

Tako počinje i obveza Kristovih svjedoka za pravo vrijeme života međusobnog prihvatanja i sigurnog uskrsnuća.

T.T.

Po križu je Isus krenuo u beskrajne svoje muke, boli i smrt, ali i u beskrajno otkupljenje i spasenje roda ljudskoga. Kako još toliki kršćani nemaju ljubavi prema pobožnosti križnoga puta?

**SRETAN
USKRS**
**svim
suradnicima,
čitateljima i
dobročiniteljima
vicepostulature i
našega glasila
želi**

vicepostulatura

Promišljajte, dakle, Kristovu muku i pristupite ovih svetih dana što češće na svete sakramente. Uđite u Njegovo božansko Srce i tu ćete naći pravi razlog svim Njegovim bolima, poniženjima i svemu trpljenju: "Ljubio me je i predao je sebe za mene", piše sv. Pavao Galačanima (Gal 2,20). A Efežanima veli: "Krist nas je ljubio i predao sebe za nas kao prinos i žrtvu Bogu na ugodni miris". (Ef 5,2).

Pomislite i na boli Blažene djevice Marije. Ovih svetih dana češće joj recite: "Rane drage, Majko sveta, Spasa za me razapeta, tisni usred srca mog". Preporučite se njoj i njezinu Sinu da s vama neprestno upravlja onako kako će sve biti na veću slavu Božju, a na Vaše lično posvećenje i spasenje.

(Pismo, III/13,6)

Fra Ante Antić

Duhovno očinstvo sluge Božjega oca Antića

Sestra
Imakulata
znala je
upaljenom
svjećom kod
dobroga
o. Antića
pronalaziti
skupocjeni
biser
pohranjujući
ga (po
datumima)
u svoje
bilježnice

SAŽETAK

Što oko ne vidje, i uho ne ču, i u srce čovječe ne uđe, to pripravi Bog o-nima koji ga ljube." (1 Kor 2,9).

O tome je govorio otac Ante Antić, to je on živio i svjedočio, to širio među svojima i kod svojih, to naviještao i učio, zahvaćen ljubavlju Božjom. Bog mu je to objavljivao po Duhu Svetom i Duhom je pronicao, kako dubine Božje, tako i dubine čovječe. To je naviještalo, ne naučenim riječima čovječe pameti, nego naukom mudrosti Duha izlažući duhovno duhovnima. Naravan čovjek to nije primao, što je od Duha Božjega; njemu je to bila ludost i nije mogao spoznati. O. Antić sav duhovan prosuđivao je sve, jer u njemu bijaše uvijek nazočna misao Kristova.

Mlijekom nas je napajao, ne krutim jelom, jer još ne mogosmo, a ni sada još ne možemo, jer smo još uvijek tjelesni. Ali - po njemu živjesmo Duha. On bijaše poslužitelj, po kome povjerovasmo, da radi i zalijeva. Često je govorio: "Bog dade rastiti. Božja ste njiva i Božja ste građevina, a ja Božji suradnik po milosti Božjoj koja mi je dana za te i za vas."

Svačije će djelo izaći na svjetlo. Pokazat će to onaj Veliki dan kojem je temelj Isus Krist, postavljen u nama po njemu. Uvijek je pred nama govorio i znao: "Hram ste Božji svet!"

Uvod

Kada je Isus odlazio s ovoga svijeta, upriličio je najintimniju večeru za svoje prijatelje i tu je večeru produžio do kraja vjekova kao Emanuel - Bog s nama. Sedamnaesta Ivanova glava najnježnije ocrtava odnos Oca Nebeskog i Isusa, ali i Isusovu brigu za svoje prijatelje koji će nastaviti njegovo djelo. Upravo kod te večere Isus je svoje prijatelje uveo u život sa sobom i Ocem. Uvučeni u to jedinstvo postadosmo DJECA BOŽJA. Uključeni u Velikosvećeničku molitvu spoznajemo, po Duhu Svetom, božanski život Presvetog Trojstva.

Slično tako događalo se onima koji su imali milost približiti se ocu Antiću posljednjih godina njegova života. Sav preobražen i ražaren čistim životom Duha, on nije mogao drukčije govoriti i djelovati, već samo na način svoga božanskog učitelja Isusa. Učio nas je životu u Ocu, Sinu i Duhu Svetom, a ne kako smo mi zamišljali da nam se riješe svi problemi, da nam se osigura

zdravlje i blagostanje. Učio nas je jedinstvu s Bogom, a ne osiguranju mirnoga života. Učio nas je da Boga tražimo, a ne samo njegove darove.

Tema - duhovno očinstvo služe Božjega oca Antića je osjetljiva i delikatna. Zadak: da "iščitava" Antićevu osobu iznutra. I stoga, teško je govoriti o onome, o kome je teško šutjeti. A opet, kako da ne govorimo o onome koji nam je život obasiao Jedinorodičem da nas preoblikuje u samu Riječ koja sve oživljuje, a kojom je i on bio obasjan i preoblikovan?

Sve što zborimo o ocu Antiću, bilo da ponavljamo njegove riječi, savjete ili nauk, ostaje izvanjsko - blijedo, ostaje na razini vanjskih osjetila, ušiju i očiju, ako ne živimo ono što je on živio, ako ne oživimo njegovu riječ.

Zato rizik dvojnosti između pristupa znanstvenog i svjedočkog, bit će ovde trajan. Kako pristupiti znanstveno prema duhovnom ocu, kada je ovdje sve milost? Moraš uključiti ljubav, srce, moraš mu se privinuti poput ljubljenog učenika Ivana Isusa na srce i ondje osluhnuti njegovu poruku za tebe, svjedoče mnogi. O ocu Antiću posebno njegovima, moguće je govoriti ali samo jezikom srca, zahvaćenosti, jezikom ljubavi. Milost je nedostupna znanstvenom istraživanju. Znanstveno je u racionalnom, a u zoni duha sve je iskustvo (kušanje, uživanje, zrenje, rasvjetljenje, ljubav). Otac Antić pristupao je u Duhu ljudima i to je bio prostor njegova kretanja prema Bogu i njegova ulaženja u svijet duša.

Kada sam ga upoznala, bilo je to samo pet godina prije njegove svetačke smrti. Tada je već znao da je njegovo biće u završnici Božjeg plana i da njegovo tijelo neće biti kadro još dugo nositi plamen ljubavi kojim je bio zahvaćen. O tome je i govorio, a u jednom pismu piše: "*Želim ispuniti savršeno predano svetu volju Božju i s Isusom ispiti kalež što mi daje i dade. Ništa drugo ne želim nego Njegovu ljubav s kojom Ga želim proslaviti, od svega se očistiti i duše posvetiti i Njega svima dati.*"

Odgajao nas je uz svoju osobu da izrastamo s korijenima u ljudi, i to Božje ljudi. Osamostaljivao nas je za hod na vlastitim nogama. U tom razdoblju bilo mi je tek 25 godina. Mnogo toga tada nisam razumjela, a i danas ne razumijem. No, "*Bog ostavlja milost za određenu dob*" - utješne su njegove riječi. Međutim, tada su ljudi različitih dobi obilazili njegovu duhovnu ambulantu.

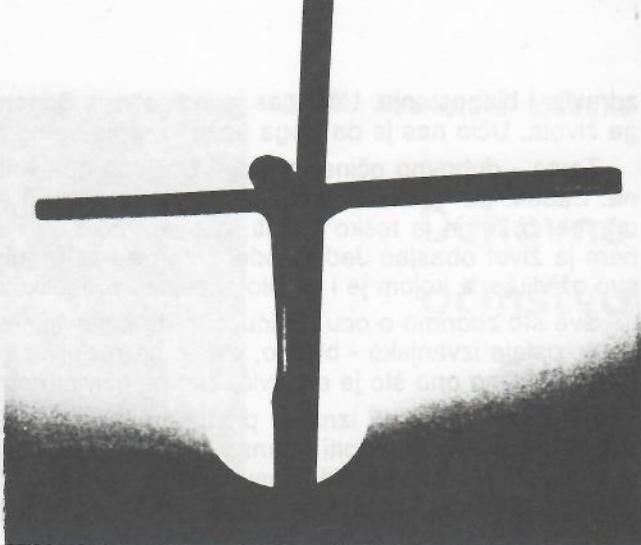
Ovo izlaganje nastaviti ću kroz nekoliko odsjeka

1. Susreti s ocem Antićem
2. Duhovno očinstvo kao dar
3. Duhovni otac u sjeni najveće Majke (Posveta pred oltarom Bezgrešne)
4. Otac Ante daje sigurnost i ima Božji autoritet
5. Tajna preobraženog srca
6. Otac Antić - vođa k vrhuncima mistike
7. Zapis iz 1964: "Via purgativa" prema viđenju o. Antića
8. Fra Ante Antić duhovni otac i na samrtnoj postelji
(Moje osobno svjedočanstvo)
9. Pohvala duhovnog očinstva fra Ante Antića

I. Susreti s ocem Antićem

"Kako je velika rijetkost naći čovjeka tako prozirna i puna Boga! Dok ga slušam, ja slušam samoga Boga. Njegova je osoba nestala u onome koga zamjenjuje. Sve više uviđam kako ne dohvaćam veličinu ove milosti duhovnog vodstva" (piše jedna od mnogih).

Kod Sluge Božjega i sunce
bijaše sjena vječnoga Sunca
kao što i život
(bio on najljepši
i najsretnii na zemli)
jest sjena vječnoga Života
Sav svijet (cijela priroda)
najednom jest sjena onoga
nestvorenog sjaja koji svijetl
i kraljevstvom Kristovim
svima koji uživaju Boga
licem u lice

"Dijete moje, govorim Ti kao otac" - bio je njegov najčešći izričaj. - "Prepusti se Bogu da te on vodi, njegova sveta volja. Nemoj se okretati prema sebi. U Boga gledaj. Da andeo dođe, ne vezati se za njega; da duhovni otac pred tobom padne u ekstazu, nemoj se vezati za njega! Samo Bog - samo Bog!" Čistoću i nesebičnost očeva vodstva potvrđivali su mnogi i govorili: On nas vodi k Bogu.

Antić je znao koliku vrijednost nosi u sebi za svijet duša. Zato je išao putem neuglednosti, zaboravljenosti. Jedna od njegovih čestih preporuka bijaše i ova: "Moli da mene nema, da kada ti dođeš k meni ovdje bude samo Bog i tvoja duša. Ja sam samo vodovod - dovodna cijev, na kojoj ti piješ život Božji."

Često je pozivao na neuglednost, malenost, zaboravljenost: "Nigdje ti. Svagdje samo Isus, pa onda ti." Svaki susret s ocem Antićem bila je milost, svjedoče mnogi. Primao je ljude u svojoj sobici ili u blizini kapele u samostanu - Vrbanićeva 35. Neki susreti su bili kvalitetno značajniji, intenzivniji, a neki su bili vrhunski - mistični. Prema svojim penitentima uvijek je bio zahtjevan, a ponekad i strog. Kod svakog susreta prethodila je sveta ispovijed. Zatim je govorio dulje ili kraće vrijeme, a onda bi susret završavao mnogim blagoslovima u kojima se duša odmarala. Značajniji susreti završavali su pred olтарom Bezgrešne u samostanskoj kapeli Gospe Lurdske. Najviše ponavljanja misao dolazila je iz Božjeg srca: "Dijete Božje, Bog vas ljubi!", ili: "Bog te ljubi!" Bio je uvjerljiv u govoru. Ono što je izgovorio, bilo je tako. Na tu riječ "Bog te ljubi" mirno smo se mogli svi osloniti. Iz te tvrdnje, sve ostale očeve riječi tekle su poput bistra izvora na naše duše, srca i natapale u nama sve što živi. Biti ljubljen od Boga značilo je za njega i za nas uspostavljanje direktnog kontakta duše s Bogom. Osjećalo se: Bog je prisutan. Očeva žarka duša znala je ljudsko srce povući u bujicu ljubavi. Neslućene visine, širine i dubine njegova duha i njegove mistične duše vodile su u te predjele, a onda opet u realnost, kako bi zagrlili svoj svagdanji križ u volji Božjoj. Ta realnost bivala mu je posve jasna obasjana evanđeoskim svjetлом. Zato sâm tvrdi: "U evanđelju se nižu mnogi savjeti 'ako hoćeš' - ali ovo, uzeti križ, to je imperativ! Uzmi svaki dan svoj križ i idi za mnom (usp. Lk 9,23) - to je zapovijed djetetu Božjem. Da to postigneš, pomaže ti Euharistija i Marija. Samo tu smiješ tražiti snagu i oslon." Jednoj duši savjetuje i traži od nje heroizam: "Nikada se nemoj tužiti. Zabranjujem ti, vlašću duhovnog oca, da se braniš i opravdavaš. Kada te napadaju, šuti i vladaj se tako, kao da se to tiče nekoga drugog, a ne tebe."

Antić je bio neobično zahtjevan duhovni voditelj. Nije dopuštao da se gubi vrijeme kod njega i govorio je: "Duhovni razgovori često donose pašu našem samoljublju. Ovdje je samo dužnost i poslušnost." Želi svakom napredak u krepostima, pa upućuje: "Kako ćeš ustanoviti krepot? Evo kako: Količko živiš sakramentalnim životom? Kakova ti je ljubav prema bližnjemu? Kako nosiš svoj križ? Tu se ogledaj, pa ustanovi krepot!"

Ispraćao je u život mnogim blagoslovima. Evo jednoga: "Idi u život noseći kalež pun Kristove krvi i krvi vlastitog srca, dajući zadovoljštinu za grijehе svijeta." Mnogi svjedoče da je o. Antić bio nježan kao otac i majka zajedno, prijatelj kakvoga je trebalo tražiti, tješitelj čudotvorni.

Moj doživljaj prvog susreta s ocem Antićem

Za vrijeme duhovnih vježbi kod sestara sv. Križa na Vrhovcu, a preko Nove godine 1960. koje je vodio P. Kozelj, priključila sam se i ja. Na dan sv. isповједи odlučila sam poći u Urbanićevu kod oca Antića. Čula sam da je o. Antić izvanredni duhovni savjetnik i da mu dolaze mnogi. Upravo to me je tada odbijalo da mu i ja pokucam na vrata. No s vremenom sam zadobila osjećaj da će i meni taj čovjek reći Božju poruku kao što sam čula da čini drugima. Uđoh u kapelu Lurdske Gospe u Urbanićevoj ulici i na ulazu ugledah da o. Antić isповijeda. Sa strahopoštovanjem sam se povukla sasvim do oltara da ne smetam i gotovo bez daha ostala klečeći. To je malo potrajalo, a tada sam se doživjela kao u klopci. Natrag se nije moglo, jer me je o. Antić vidio. Tako ostadol skamenjena bez riječi, bez misli i bez izlaza. Odjednom začuh korake u papučama od isповјedaonice prema sebi. Srce mi je zastalo. Sa svom smjernošću pristupio mi je o. Antić upitom: "Vi ste došli k meni?" Jedva sam izustila: "Da!", a on će: "Samo malo počekajte", i vrati se, te uskoro završi prethodnu isповijed. Sada nije bilo druge, nego krenuti. Kleknem pred "rešetku", opet sa strahom, ali me o. Antić svojom blagošću ohrabri, te započne molitvu. Izustih poznate formule za početak isповijedi. Dok sam moliла, moji se problemi rastopise kao snijeg na suncu. Što mi bijaše važno, toga više nije bilo, ali da ne zastanem, kratko odmucah po koju rečenicu i stadoh. Veliko strahopoštovanje i neka milina zaustavi mi dah. Prvi doživljaj koji me preplavio bijaše: U ovom srcu je moj dom, tu me čeka Gospodin! Sve je to brzo prošlo a o. Antić mi reče: "Dodata za 8 dana, pa ću Vam reći što je volja Božja." Vratila sam se u duhovne vježbe na Vrhovac, no duhom sam ostala začuđena i iznenadena.

Po povratku u svoj samostan, radosna i hrabria čekala sam osmi dan, uvjerenja da o. Antić ima za mene vremena i da me čeka. Došla sam mu, isповjedio me je, a zatim smo razgovarali o djetinjstvu, mladenačtvu, sve do ovega dana. Tada mi je rekao jednu, za mene radosnu vijest, od koje živim i danas, i dodao: "Odsada ćete dolaziti ovamo, jer je to volja Božja. Zapisivat ćete sve što vam govorim, da se jednom Bog proslavi." Posvetio me pred oltarom Bezgrešne i poslao u život!

(Nastavak u slijedećem broju)

U malom mjestu Šepurini (na otoku Prviću) kod Šibenika, u ovoj kući (na slici) nedaleko od dubine mora, pod plavetnilom neba i žarom sunca rodio se je 16. travnja 1893. sluga Božji o. fra Ante Antić od oca Tome i majke Tade r. Vlahov; tu se je nedaleko od rodne kuće u staroj crkvi mali Ante Antić po svetom krštenju 8. svibnja 1893. prvi put susreo s milosnim Božjim životom i svjetlom sv. vjere, čemu će kroz cijeli život o. Antić otvarati širom vrata svojega srca, duše i uma na putu velikog poziva

Zaton, zatvoreno i skrito mjestance u zaljevu Šibenskog kanala, sa svojom crkvom Gospe od Zdravlja, jest mjesto Ante Antića neposredno poslije njegova krštenja, gdje je počeo rasti i razvijati se milosni Božji život u njegovu biću kao i svjetlo vjere u njegovoj duši; u toj najomiljenjoj ljepoti počinje rasti i razvijati se njegovo djetinjstvo, zvanje i duhovni poziv u kojem će ga Svevišnji od vijeka "zavesti" do plamenih vrhunaca evanđeoskih kreposti

Oče Ante Ti si bija svitlost

(U dijalektu govora
Antićeva mista)

Oče Ante!

Ti si ljiljan bili,
nikao si na otoku
Prvić Šepurini.

Rastao si, ti ljiljane,
i pupati stao
u Zatonu selu rascvitao.

Odmalena, ti si znao šta si tija,
u srce si Krista postavija.

A Mariju zavolija milu mati,
pokraj njene slike
satima si znao stati.

Molija si za sve ljudе
i od srca nek ti hvala bude.

Ti si bija svitlost
i kada je tama,
Ti si gladnin dušan bija brana.

Oče Ante,
pomoli se za nas Bogu
da u miru ljudi živit mogu.

Daj pomozi, otvori nam oči
da možemo tvojin puton poći.

Ti si naša svica koja gori
hrvatski te cili narod voli.

Ti si pastir dobar bija,
Bog nam dao
da se svetcom proglašija!

Zdenka Čoga - Zaton
Na današnji dan, 15. prosinca

Spomen prijenosa tijela
Sluge Božjega (15. prosinca 1994)

O. fra Ivan Milanović - Litre

O. ANTIĆ BIO JE VATRA LJUBAVI

O. fra Ivan počastio je u svojoj propovijedi sam Izvor vječne ljepote, dobrote i ljubavi, kao i sreće koja se udomljuje u životu ispunjenom Božjom milošću

1970. učinejna je na Mirogoju eks-humacija i prijenos tijela oca Ante Antića u našu crkvu - crkvu Majke Božje Lurdske. Njegovo je tijelo preneseno u srce grada iz jednostavnog razloga što smo ga željeli imati što bliže da bismo mu mogli izreći svoje molitve i želje.

Dok je živio i tijelom bio prisutan među nama, ljudi mu nisu davali mira, dolazili su mu, željeli su s njim razgovarati, tražili savjete tj. okrepljenje za ljudskije (kršćanski) življenje. Dolazili su i tražili savjete i snagu da bi živjeli što ispravnije i dostačnije svoju čovječnost i kršćanstvo OVDJE i SADA. Savjeti, brišta i zauzetost dolazili su iz srca dobrega i svetoga fratra.

Život i djela bili su dostatan razlog da se 16. studenoga 1984. pokrene postupak za njegovo proglašenje blaženim i svetim. U tom duhu mi smo večeras ovdje s Isusom i s fra Antonom.

Čuli smo Isusove riječi, velike riječi o proroku koji mu je bio glasnikom, o sv. Ivanu Krstitelju. On je onaj glas koji više u pustinji: Pripravite put Gospodinu, poravnite mu staze!

Ivan je bio put kojim su mnogi dolazili k Bogu. U tom pogledu možemo kazati da je i otac Antić bio ta-

kav put, put kojim su mnogi išli i dolazili k Bogu. Otac Antić dobro je znao da je on samo put koji vodi k Bogu i zbog toga uvijek je govorio: "Molite, da svaki koji dođe k meni ne nađe mene nego Isusa." To je označka velikana duha. To je označka dubinske vjere, vjere koja zna da sve što živi i jest, pripada Bogu.

Bog je vječan, i sve što je Božje vječno je. Božja je ljubav vječna. Božja ljepota - vječna je. Kad čovjek okusi i osjeti miris Božje ljepote i ljubavi, taj ga miris opija. Taj miris, taj osjećaj u čovjeku vječno živi i traje. Taj osjećaj živi kroz čežnju, pretvara se u čežnju.

To je ono što čovjeka tjera dalje, što ga vuče. Zbog toga čovjek živi, ljubi, kliče, viče, plače, pati, boluje, sanja. Zašto? Jer je Bog jedina naša čežnja, jedini pravi počinak, zavičaj naše duše... Čovjekovo srce (a srcem se samo dobro vidi) bezutješno zna, a što je otac Antić u svojim duhovnim bilješkama i savjetima pisao i govorio: "Sve što nije vječno, ništa nije".

To ponavlja svaka naša duša i svako srce jer osjetivši jednom u Edenu takvu ljepotu vječnosti, i izgubivši je, čovjeku ni do čega nije nego do povratka u vrt, u očinsku kuću.

Jer kako veli sv. Augustin: "Nemirno je srce naše, Bože, dok se ne smiri u tebi." Ma koliko čovjek volio i bio voljen, svaka vatra jednom gasne. No što je lijepo u svemu tome? Ta vatra je odsjaj, iskra one vatre vječne vatre, vatre Božjega bića. Kada se ljudi susreću u povjerenju, kada ljudi praštaju, kada dobrotom žive među njima se događa Bog. Čovjek je rođen da zbori, vatrom ljubavi.

Otac Antić upravo je bio takva vatra, vatra koja je mnoge grijala; vatra koja je mnoge upućivala k vječnoj vatri i oazi mira, k Bogu.

I zato, duboko uvjeren i životom osvijedočen da je bez Boga malen, a s Bogom svjetionik u noći, on kaže: "Želim da svaki koji dođe k meni ne nađe mene nego Isusa. Kada otiđu od mene neka budu puni Isusa." A kao mladi redovnik govorio je: "Bože moj, tebi samo pripadam. Tebe samo hoću. Ti si moj i moje sve. Dostoj se pokazati mi tvoju svetu volju da je uvijek i svagdje savršeno slijedim."

Nije želio svoju, nego Božju slavu. Želio je biti svjetlo upaljeno na vječnome svjetlu - Isusu. Želio je biti što sličniji Isusu, Bogu. A kako se postaje sličan, sličniji Bogu? Samo živeći po ljubavi i u ljubavi. Majka je Terezija rekla: "Kad umremo Bog nas neće suditi po količini posla nego po ljubavi koju smo u taj posao uložili." Bog je ljubav. Što to znači? To znači da je Bog onaj koji ljubi. Bitno svojstvo, bitna karakteristika Boga jest da ljubi. Kada nas Isus poziva da budemo slični, tj. savršeni kao Otac nebeski, tada nas poziva na što veću, konkretniju i djelotvorniju ljubav. Ljubav je život. Ljubav daje život. Bez ljubavi sve se suši, sve prestaje.

Čovjekova ljubav iskra je Božje ljubavi. Čovjekova je ljubav PUT koji vodi k Božjoj ljubavi. Toga je bio svjestan o. Antić, i zato je onima koji su mu dolazili znao reći: "Dijete moje, moli da mene nema, da kada ti

dođeš k meni ovdje bude samo Bog i tvoja duša. Ja sam samo vodovod, dovodna cijev na kojoj ti piješ život vječni." Bio je put kojim su ljudi hodili k Bogu. Bio je oaza. Bio je izvor na kojemu su ljudi pili vodu života. Znao je o. Antić koliko su ljudi žedni Boga i Božjeg života. Sav se dao i predao Bogu.

Otac Antić nije nam ostavio napisanu neku teološku knjigu. Nije napisao, kako je netko lijepo rekao, znanstvenu ili mudroslovnu raspravu, nije napisao ili izrekao propovijed koja bi potresla mnoštvo, ali OSTA VIO JE SEBE, svoju duhovnost rasutu u pismima.

Ugasio se jednostavno, poput svijeće - iz ljubavi. Svjeća njegova života gorjela je zauzetošću i gorljivošću.

Bog je ljubav. Mi kažemo sve prestaje, sve nestaje, samo je Ljubav vječna. Da je ljubav vječna i da nikada ne prestaje dokaz je to što nas o. Antić i danas prati. I danas molitve upućene Bogu po Antiću ne vraćaju se besplodne. I danas je on tu. On nas prati. Bdije nad nama. I večeras on čuje vapaje naše duše, molitve našeg srca. Nije nas zaboravio. Zar i može?

Ljubav svoje ljubljeno nikada ne zaboravlja. Amen.

NOSITE S KRIŠTOM SVOJ KRIŽ

Ne klonite duhom pred nikakvim mukama. Naš Gospodin isus posvetio je bol i križ. Svaka teškoća orlošena je dragocjenom krvi Sina Božjega. S mukama udružite svetu molitvu i eto Vas sličnih Isusu. To je najveća milost, biti sličan Sinu Božjemu.

(Pismo III/41,6)

Fm Ante Antić

Moj susret s patrom Antićem

*Iz viđenja ga znadoh,
On poznavao me nije.
I čudno, otkud je znao,
Što mi se u duši krije.*

*Tek što otvorih vrata,
Ništa me nije pitâ,
A govorit je stao,
Upravo kô da čita.*

*Vjerujte u Kristovu ljubav
Jer samo to vam treba.
Vjerujte u Kristovu ljubav
Taj dar dobrog neba.*

*Vjerujte da sunce blista
I onda kad vlada tama.
Nad vama netko bdije
Vi nikad niste sama.*

*Vjerujte u svojem mraku
Koji vas upravo guši.
Krist vam je tako blizu
Da! Vi ga nosite u duši.*

*Siroto ubogo dijete,
Vijek ćete živjeti u tami
Noseći Krista svuda
Plačete da ste sami.*

*Kad svud se magla spusti
Vjerujte da sunce sije,
Vjerujte da jedno oko
Uvijek nada vama bdije.*

*Vjerujte u Kristovu ljubav
Jer samo to vam treba.
Vjerujte u Kristovu ljubav
Taj dar dobrog neba.*

*Na sve ne rekoh ništa,
Što se tu reći može.
Šaptala sam nečujno, tiho:
Vjerujem, vjerujem, Bože!*

Zorka Miletić
(Uzeto iz Glasnika sv. Josipa
br. 1/1995, 15)

PO SVETOM FRANJU UPOZNALI OCA ANTIĆA

Mogu se uzduž cijele hrvatske obale vidjeti najraznolikiji "rekviziti" ljepote i bogatstva hrvatskog kopna i mora, ali atraktivnijeg krajolika za srce i dušu ljudsku ne postoji od betinske crkve sv. Franje i zvonika koji stoljećima dozivlju sve putnike "Doline suza" i brodolomce na pučinama života da postoje staze pravome životu i sigurnoj sreći

Po trodnevniči i na blagdan sv. Franje od 1. do 4. listopada 1994. godine održani su "Antićevi dani" u župi Betina (na otoku Murteru) koje je s velikom brigom pripremao velečasni župnik i mještanin don Vergilio Bilić, koliko i za sebe, toliko i za sve župljane, sumještane. Sva četiri dana bijahu s prijepodnevnim i podnevnim programom: ispovijedanjem, svetim misama i propovijedima.

Trobrodna crkva na čast sv. Franje (sagrađena 1608) izuzetno bijaše ispunjena vjernicima u nedjelju na blagdan Gospe od Ružarja, kao i na zaštitnika i patrona župe sv. Franju kome su Betinjani posvetili crkvu, zvonik i mjesto. Time se je velika i sveta ljubav sv. Franje iz Asiza neprestano podizala i obnavljala prema Stvoritelju svih stvorenja, kao i Raspetom na križu, a Crkvi i prekrasnoj prirodi Božjoj kod brojnih generacija Betine koji bijahu vjerni štovatelji svoga i asiškog Sveca. Povijest Betine jest povijest njihove Crkve i zvonika njihove župe, koji su već 400 godina živa panorama i vjere i života i kraja.

Pa kako drugi hrvatski krajevi uz more mogu nazivati svoja mjesta bi-

serima mora, s pravom to mogu isticati Betinci za svoju crkvu sv. Franje (tri puta proširivanu) i za svoj zvonik, koji trajno ostaju osunčani duhovni i monumentalni biseri, simboli vjere i kršćanske ljubavi kulture, za bezbrojne tisuće putnika na Jadranskoj magistrali dok se s čuđenjem pitaju: "Ah, čija je ono crkva, zvonik i mjesto na otoku Murteru?"

Poznato je da je u Betinu crkvu sv. Franje za ispomoć i ispovijedanje pedesetih godina dolazio i sluga Božji o. Ante Antić, spominje nam župnik don Vergilio, i to za župnikovanja don Slavka Antića (obojica po rodu iz Šepurine na otoku Prviću), a tada su se vjernici Betine susreli u crkvi sa Slugom Božjim, i to na kraće vrijeme s dobrim ocem fra Antonom kao ispovjednikom i moliteljem, dok neka svjedočanstva spominju njegov česti i duhovni interes za vjerski i kršćanski život cijelog Murtera.

To bijaše i poticaj župniku za "Antićeve dane" da se njegovi vjernici i sumještani upoznaju još više s o. Antićem, s glasom o njegovoj svestnosti i njegovu štovanju u svijetu.

Glas o svetosti
o. fra Ante Antića
doživljen je i ostao
stvaran i nazočan
kod velećijenjenih
župnika
otoka Murtera
(desno: Don Ante
Skračić - Murter,
don Vergiliije Bilić -
Betina, don Ante
Marinov - Tisno, don
Drago Bilić - Jezera)
koji su se u Betini
slaveći asiškog
Siromaška
oduševili i za
karizme
koje je posjedovao
i živio sluga Božji
o fra Ante.

Gotovo kroz sva četiri "Antićeve dana" svi, oni istinski i praktični vjerinci Betine, pristupali su na sv. sakramente i sudjelovali kod sv. mise, a interes za propovijedi kao da im bijaše najvažniji posebno kod proslave blagdana sv. Franje kada su misno slavlje koncelebrirali četvorica župnika s otoka Murtera koji su sa sv. Franjom upoznali i proslavili ljepotu i vrhunce Antićevih kreposti koje je Sluga Božji živio s Franjinim srcem i predanjem raspetom Spasitelju.

Na koncu "dana" u razgovoru s don Vergilijem i pojedinim vjernicima Betine moglo se jčuti da su svi vjerinci Betine doživjeli i spoznali svu ljetoput i uzvišeno bogatstvo Antićeve svetosti. Brojni su također pokazali i pravi interes za životopis Sluge Božjega, a nema kršćanske obitelji koja nije ponijela sličicu s molitvom za beatifikaciju dobrog oca Antića.

Sudionik

ŠTO HOĆE ISUS?

Isus Krist više je ljubio svoga Nebeskog Oca, Njegovu slavu i čast, nas, naše dobro, naše spasenje nego sebe i svoj vlastiti život. Iz ove velike, jedino prave ljubavi, On je postao čovjekom, uzeo na sebe sve ljudske nevolje, trpio siromaštvo, progonstvo, prezir i najsramotniju smrt. Sve mu se ovo činilo malo iz prevelike ljubavi kojom je prema nama izgarao. Da udovolji ovoj žarkoj ljubavi, zato je ostao s nama u Sakramentu oltara i svakome se daje u svetoj Pricesti.

Što On hoće svim tim?

Da On bude u nama, a mi u njemu, da živimo Njegovim božanskim životom. Zato od nas On traži da ga često - svaki dan - primamo i da rastemo u Njegovu božanskom životu. U ovom sjedinjenju duša nalazi pravi svoj život, ispunjenje sviju svojih svetih težnja i čežnja, pravu radost i mir, te konačno blaženstvo.

(Pismo III/13,15)

Fra Ante Antić

Otac Antić s predškolskom djecom u Murteru

Panorama Murtera je idiličnija od najljepših idila i poetičnija od najuspjelijih pjesama. Tamo sunce, mjesec i zvijezde vječno govore istim jezikom bjeline otočja Kornata u najplavetnjem moru sa svojim i našim Stvoriteljem

U župi Murteru, na osunčanom istoimenom otoku, koja se prostire i na svojih sto trideset otoka, otočića i hridi najplavetnijeg hrvatskog Jadranu s nazivom Kornati, održani su od 5. do 8. listopada prošle godine "Antićevi dani". Nekoliko tjedana prije "dana", vlč. župnik i sam rođeni Murterin, don Ante Skračić učinio je u župi pripreme za što veći duhovni uspjeh i doživljaj koji bijahu duhovna priprava župe za sakramenat sv. krizme (9. 10) na koju je pristupilo više od 50 učenika osmog razreda.

Da je vlč. župnik u duhovnu pripravu po "Antićevim danima" želio uključiti ne samo krizmanike, njihove roditelje i kumove već i cijelu župu, zorno govori prvi dan (5. 10) kada su u 12 sati na sv. misu i za blagoslov djece došle i odgojiteljice iz dječjeg vrtića sa svom djecom, a stigle su i majke s djecom u naručju i kolicima, pa i žene koje su nosile blagoslovljeni plod svoje majčinske i materinske ljubavi očekujući rođenje svog djeteta, malenog brata Kristova koji će po krštenju postati novi čovjek.

"Majke s djecom u naručju, žene koje nose blagoslovjeni plod svoga majčinstva, djeca u kolicima, u

dječjem vrtiću, u školi i na vjeronauku, djeца kod sv. mise kao i krizmaniци župe, te s njima i sluga Božji o. Antić - svetac i zagovornik na nebu brojne djece i roditelja koji je blagoslovljao majke, očeve i djecu kada su ga mnogi roditelji posjećivali (izvješćuju svjedočanstva) i da se svako dijete zdravo i sretno rodi - sve su najljepša, najveća i najsigurnija budućnost, sreća i napredak jednog naroda, mjesta, kraja i društva - župe", naglasit će u Murteru, u svojim riječima voditelj "Antićevih dana" o. vicepostulator fra Vladimir Tadić.

U kraju, župi, u narodu i obitelji gdje je manje novorođenih, a više ih umire, ili gdje više obitelji neće djece pa majke proklinju plod svoje utrobe, začeće, nerođeno svoje dijete, toga Isusova budućeg brata, te čak u pomoć zovu i Herode da im ubije dijete, da ga abortiraju, tamo takav narod, kraj, župa, ljudi izumiru i nisu više dostojni nikakvog života ni na zemlji ni na nebu, nisu dostojni ni sreće, ni slobode, ni mira, a ni vlastite zemlje ili države.

Za takvu stvarnost župe, koja se nalazi i na 130 najsvjetlijih otoka najplavetnijeg hrvatskog mora, može se

istaknuti da je murterski župnik - vidjelo se - i u vrijeme "Antićeve dana" bio puno zabrinut što, nažalost, župa izumire, a time i najviše osromašuje; sve je više obitelji i velikih kuća bez djece, bez pjesme, bez igre, bez života, a brojni se mlađi (najčešće jedinci) već unesrećuju po konzumiranju droge i u traženju one slobode koja je ropstvo grijeha i nesreće. Stoga je don Ante već duže vremena za župu želio "Antićeve dane" u znaku teme: "Otac Antić duhovni obnovitelj vjerničkog, obiteljskog i sakramentalnog života u župi."

Sigurno je da u Murteru ima - kazat će župnik jer mu je na srcu i u brzi svako obiteljsko, vjersko, duhovno i kulturno dobro župe - i onih mlađih obitelji s više djece, ali takvih je malo - župa izumire! On samo nastoji biti prijatelj svakoj obitelji, svakom djetetu i samcu - župljaninu, da mu cijela župa, ta najprirodnija hrvatska, murterska i kornatska zem-

lja s najbistrijim i najljepšim morem i suncem, postane uvijek novo mjesto života i slavlje dobrote.

I nema takvih krajeva, čak i država na svijetu, s takvim čudovištem svjetlosti mora, zraka i sunca kakvi su Kornatski otoci u čudu Božje ljepote, a čudo je veličanstveno i živo čedo Božje stvaralačke ljubavi, skrbi, dobrote i ljepote. Kada bi neka druga država na svijetu imala Kornate, kojima u ljeti plovi na tisuće lađa i jahti, to bi bila i najatraktivnija i najmirnija i najbogatija država na svijetu.

I eto, četverodnevni "Antićeve dani", makar u radnom tjednu, ipak bijahu bogato upoznavanje istine života i vjere po krepsnom i svetom životu služe Božjega o. Ante Antića; mnogi, doista u Murteru upoznaše duhovnu uzvišenost i kreplosti oca Antića, ali i njegovu veliku skrb i ljubav za srećom i ljepotom obiteljskog života.

Djeca murterske župe sa svojim odgojiteljima iz vrtića i vlč. župnikom don Antonom na blagoslovu kod prvog "Antićeve dana" uvjerljivo svjedoče o uzvišenosti i vrijednosti rođenja kao i o živoplodnosti naroda i obitelji. Gdje se u obiteljima ne rađaju djeca, tamo izumire narod i civilizacija, tamo nema napretka i poznavanja moralne kulture, ni sreće, ni ljepote života. S većim brojem djece rastu obitelji i životne radosti cvjeta domovina i Crkva kao i sveopće vrijednosti svijeta

Ipak najveći broj Murterina i Murterki bijaše onih koji pristupiše sakramentu sv. ispovijedi (pomirenja) i sv. pričesti, a takvima je Sluga Božji posebno duhovno najbliži. On ih sigurno želi pomagati, voditi i jačati kroz

život. Brojni Murterini i Murterke nabavile životopis o. Antića, a gotovo svi njegove sličice da mu se mole, kako za njegovu beatifikaciju - kanonizaciju, tako i za svoje potrebe.

AV

PROSLAVA DIJAMANTNOG BRAKA MATILDE I IVANA SULIĆ

Dijamantni pir (60.jubilej braka Matilde i Ivana Sulića) veliki je dar Božji njihovu životu, obitelji, ljubavi, djeci i sreći sretne unučadi; što su svečari stariji, oni su draži i ljepeši svojima najbližim kao i rodbini i prijateljima Na putu životnih briga i nevolja koje ne bijahu male, kako svjedoče, zahvalni su Bogu i Božoj dobroti koja im je dolazila i po duhovnom vodstvu i zauzimanju dobrog o. Antića. Fra Ante, koji je bio - kako rado ističu - najveći prijatelj njihove kuće i djece, pred smrt je rekao da će se i na nebu zauzimati za njih. Vicepostulatura im je poklonila simboličan dar, medalju o. Antića (odlivena za 100. obljetnicu rođenja)

Blagdan svete Obitelji, 30. XII. 1994. bio je neobično svečan, radosan i ponosan za obitelj Matilde i Ivana Sulića, za njihovih prisutnih pet sinova i dvije kćeri (odsutan najstariji sin dr. Mario-Đurđica s obitelji, a i sin Julio-Mirjana, umro kao mladi pravnik i istaknuti aktivni vjernik), za obitelji od djece (Josip-Branka, Veliimir-Nancy, Branimir-Janinne, Gordana-Marko Turić, Leon-Marija, Alojzije-Lidija, i Suzana), za 26 unuka uz brojnu rodbinu i prijatelje, za preko tisuću vjernika koji su se okupili u župnu crkvu Majke Božje Lurdske u Zagrebu.

Bio je to doista veličanstven i radosan skup kod svečane koncele-

brirane svete mise pod kojom je naš zagrebački nadbiskup i uzoriti kardinal održao propovijed o svetosti i uzvišenosti kršćanskog braka i obitelji uz čestitku Matildi i Ivanu na dijamantnom jubileju, 60. obljetnici braka - sakramenta svete ženidbe.

Dijamantni svečari kao i njihova djeca i unučad (dvoje u vječnom životu, a jedan kao branitelj domovine u ovom ratu) sjećali su se prevaljenog životnog puta od 60 godina, težih i manjih problema, ali uza sve brige uvijek su i svagdje ostali vjerni Bogu, Crkvi i svome hrvatskom narodu (od Hrvatske preko Njemačke, SAD, Čilea i blize nam Italije), gdje se plemeniti i životvorni so-

kovi loze Sulića rasprostranjuju i uspinju vrijednostima vjere i darova života za sreću domovine i Crkve.

Pogled na takvu plemenitost i životvornost obiteljskog života kod svih prisutnih na svetoj misi budilo je osjećaje i misli na sve ono što su Matilda i Ivan kroz šezdeset godina proživiljavali u svojoj nestašici s devetero djece za njihov odgoj i školovanje kao i za obranu svete vjere po njihovoj kršćanskoj i moralnoj izgradnji i odgovornosti; uvijek i redovito svi kod svete mise i Stola Gospodnjega, kako ih je poučavao i duhovno vodio sluga Božji o. Antić, koji je bio i ostao - kako dijamantni svečari s najvećom čašću, zahvalom i radošću ističu - najveći prijatelj i dobročinitelj kuće i obitelji Sulića, koliko roditelja, toliko i djece.

A s kakvom pozornošću su svi na sv. misi radosno i zahvalno sudjelovali uz velebno pjevanje župnoga zbora Majke Božje Lurdske pod ravnanjem vrsnog dirigenta Kristijana Petrovića? Posebno, kakvu pažnju su

Sretnim jubilarcima, nakon pozdrava: "Pružite mir jedni drugima", pristupio je uzoriti kardinal Franjo Kuharić, pružio im ruku, čestitao i udjelio im Božji blagoslov

Časnim i cijenjenim supruzima
IVĀNU I MĀTILDI SULIC
ZASVEĆANI DIJAMANTNI JUBILEJ
(60. obiljetnicu kršćanske svetosti braka i ljubavi)

Kojega im radosnom dušom po svetoj misi posvećujemo, blagoslivjamo i čestitamo u onoj njihovoj trajnoj, istinskoj i prijateljskoj vezi, vjeri, ljubavi i odanosti SLUGE BOŽIJE O. FRA ANTE ANTICA - proseći im od Boga i nebeske Majke svete milosti i radosti - da im se sve žrtve njihove ljubavi po brojnoj djeci (sedam sinova i dvije kćeri) jednom nađu u zagrljaju i slavi Presvetoga Trojstva i Svetе Obitelji - kod Isusa, Marije i Josipa; kamo ih je upućivao i vodio uz slike osjećaje Sluga Božji o.fra Ante Antić.
Želi i čestita u ime Vicepostulature

Zagreb,
Blagdan sv. Obitelji, 30. XII. 1994.

O.Fra Vladimir Tadić
vicepostulator

Poslje
svečane
svete
mise,
zajedničko
fotografi-
ranje
cijele
obitelji
Sulića sa
Kardinalom
Franjom
Kuharićem
i koncele-
brantima

posvećivali ljudi na sv. misi i u prepunoj crkvi kada su najmlađi unuci Sulića predmolili molitvu vjernika na čast svete Obitelji, a sreću i radost svake ljudske i krčanske obitelji, a ti najmlađi predmolitelji vjernika žive i školju se u Zagrebu, Parizu, San Joseu i kod Frankfurta, pa svi kod iste molitve imahu naglaske i izgovore svoga materinskog hrvatskog jezika koji su karakteristični u njemačkom, francuskom, engleskom jeziku. Ipak na sve se zajedno u duhu odražavaju svetopisamske riječi psalmista: "Gle, kako je dobro i kako je milo kao braća zajedno živjeti" (Ps 133,1), a osobito kod sv. mise na olataru i slavlju takvog velikog jubileja koji je dar Božji za svu obitelj.

Dodajmo, otpjevane su obje hrvatske himne: vjernička "Bože, čuvaj Hrvatsku" na početku slavlja, a na kraju "Lijepa naša", da bi se iste zajednički i najsvečanije nebeski utorile u trajnu zahvalu Presvetom Trojstvu po zahvalnici "Tebe Boga hvalimo, vjerno isповijedamo".

Kod svih radosnih svečara, posebno kod Matilde i Ivana i njihovih sinova i kćeri, te i kod svih prijatelja ostala je želja: slaviti što prije i zajedno Antićevu beatifikaciju, jer je Sluga Božji bio za života njihov isповједnik, pomoćnik i zaštitnik u svim duhovnim

i materijalnim potrebama, a osobito se očitovao kod rođenja najmlađeg sina Alojzija-Mimija, zbog koga su sretni supruzi znali reći: "Da nismo imali o. Antića i njegova duhovnog vodstva, savjeta i pomoći, krenuli bi lošim putem. On nas je sačuvao."

Raspjevano euharistijsko i dijamantino slavlje u crkvi je zaključeno zahvalnim govorom sina Leona Sulića u ime roditelja i sve rodbine koja je crkvi i samostanu Majke Božje Lurdske darovala jedan zlatni kalež od sretnih supruga Matilde i Ivana i devet misnica (paramenata) od sedam sinova i dvije kćeri, dok su svetište i samostan darovali dijamantnim svećarima i cijeloj obitelji za još bolji i sretniji i radosniji život 60 svetih misa koje su u svetištu izgovorene kroz 60 dana.

Zajednička proslava dijamantnog pira nastavila se poslije sv. mise u KRISTALNOJ DVORANI hotela "Interkontinental", gdje je na priređenim agapama sudjelovalo 429 uzvanika i prijatelja, a kod tog broja bijaše 56 članova iz obitelji Sulića.

Zaista, iako je nedostajalo šest članova obitelji najstarijeg sina Marija, bijaše to prekrasno stablo života, vjere i ljubavi, stablo života koje uzdiže, jača i život daje narodu i Crkvi Hrvata.

Fra Vladimir Tadić

Sastanak suradnika i najava završetka istražnog postupka

U prostorijama Vicepostulature održana je 22. siječnja 1995. godišnja sjednica suradnika Vicepostulature, na kojoj je o. vicepostulator nakon molitve sve prisutne pozdravio, a potom u najkraćim riječima prikazao djelovanje i rad Vicepostulature kroz prošlu 1994. godinu, a okupljeni suradnici su prihvatali s radošću i plan rada u ovoj tekućoj 1995. godini.

To što se u prvom redu uspješno i radno ostvarilo 1994. bijaše: Redoviti "Antićevi dani" koji se prvi četvrtaka održavaju u crkvi Majke Božje Lurdske u Zagrebu kao i "Antićevi dani" izvan Zagreba, tj. oni u domovini i inozemstvu, te redovito izlaženje glasila "Dobri otac Antić" koje je od velike duhovne koristi i važnosti tisućama čitatelja. Objavljena je 1994. i knjiga - zbornik "Antićeva baština u duhovnoj obnovi Hrvatske". Zna se, doista, da je sva obnova čovjeka i naroda samo u Isusu Kristu umrlom i uskrslom. U njemu se jedinom započinje i uspos-

tavlja i čovjek i pojedinac i narod kao zajednica (iščekivani novi čovjek i novi narod u Božjoj i našoj budućnosti) kroz osobne ili zajedničke preobrazbe i dozrijevanja života u Bogu, o čemu po ovoj knjizi na poseban način pokazuje život i djelovanje o. Antića.

Sluga Božji je prekrasni uzor i model čovjeku, kao i svake zajednice za obnovu u Kristu, s Kristom i po Kristu.

S pravom se o. vicepostulator dotaknuo i obilnih poslova i rada Vicepostulature na kauzi sluge Božjega obradovavši prisutne suradnike da je posljednja stranica dokumentacije na istražnom postupku pred Zagrebačkom nadbiskupijom dovršena i prevedena na talijanski jezik, a također - nisu zaboravljene u iskazu pred suradnicima ni brojne milosti (znakovi neba) koji su se dogodili kroz 1994. po zagovoru Sluge Božjega kod njegovih štovatelja.

Govoreći i o planovima za tekuću, ovu 1995. godinu, nazočni suradnici su se upoznali s proslavom "Antićeva '95", kad će se, za prigodu 30. obljetnice blažene smrti Sluge Božjega, održati od 2. do 4. ožujka i znanstveni skup "POSVEĆENI ŽIVOT I SLUGA BOŽJI O.FRA ANTE ANTIĆ" uz trodnevne na spomen svete smrti koje će završiti svečanom sv. misom u crkvi Majke Božje Lurdske. Završne svečanosti 4. ožujka u 18 sati predvodit će svetom koncelebriranom euharistijom uz prigodnu propovijed (vidi program na stranici korica) naš zagrebački nadbiskup, njegova uzorost kardinal Franjo Kuharić.

Ipak, svim prisutnicima na godišnjem sastanku bijaše najugodnija vijest i najava o vicepostulatora da je **za 8. svibnja 1995.**, iako običan dan (ponedjeljak, dan krštenja dobrog oca Antića) predviđeni dan za definitivni završetak istražnog postupka - kauze (otvorene 1984) sluge Božjega o. fra Ante Antića pred našom Zagrebačkom nadbiskupijom. Službeno, posljednju (javnu) sjednicu prema kanonskom zakonu predvodit će svečano poslije koncelebrirane sv. mise nadbiskup i uzoriti kardinal Franjo Kuharić. Kauza od toga datuma prelazi u ruke Svetе Kongregacije u Rim.

Doista, na taj dan ZAVRŠETKA ISTRAŽNOG POSTUPKA - KAUZE - PRED ZAGREBAČKOM CRKVOM, nadamo se, svi će suradnici Vicepostulature i štovatelji Sluge Božjega moći s najvećim pravom izreći hvalu i zahvalu Presvetom Trojstvu i Blaženoj Djevici Mariji.

Neka i bude iskrena radost i zahvalnost svima koji su sudjelovali na radu Vicepostulature i istražnog procesa - postupka (kauze) kao i na glasu o svetosti Sluge Božjega.

O. Vicepostulator

FRA ANTI ANTIĆU

*Prigodom proslave jubileja
30. obljetnice njegove blažene*

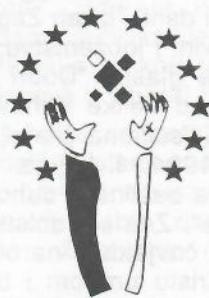
*Oče fra Ante,
ljudi te pamte,
tvoj život bio je svet,
u našemu svijetu isticao si se
kao na livadi
cvjet.*

*Da, bio si žrtva
da se zlo kod svakoga
umrtva,
a time si iza sebe ostavio znak
da si pred Bogom
svojim zagovorom
jak.*

*Sada, više nego ikada,
naš narod za tvojom pomoći
hvata glad,
a sve više kod nas nastaje uvjerenje
da nam odgoniš tugu
i s njom svaki
jad.*

*Eto, i ja iskusih
da me je ozdravila tvoja pomoć
od teške boli
kada s pouzdanjem k tvome grobu
pristupih
pred kojim se naš puk
moli.*

O. fra Šimun Janković

DUHOVNA OBNOVA U ŠKOLI O. FRA ANTE ANTIĆA

Posljednja Sinoda biskupa, održana u Rimu prošle jeseni, obradivala je temu "Posvećeni život i njegova zadaća u Crkvi i svijetu". Sámom temom željelo se naglasiti da je posvećeni život stvarnost i potreba cijele Crkve za navještaj spasenjske poruke evanđelja svijetu. Iako se velikim dijelom govorilo o redovništvu, namjerno nije riječ *redovnički život* uzeta u temu zato da bi se naglasila širina stvarnosti o kojoj je riječ.

Naime, u posvećeni život ubrajuju se i svjetovni instituti i raznoliki oblici posvećenog života muževa i žena koji ne žive tradicionalnim redovničkim životom u zajednicama. Crkva smatra da u njezinim redovima ima mjesta za raznolike oblike posvećenja, i ta se raznolikost snažno pokazala kroz mnoštvo intervenata na Sinodi, a što je u završnoj poruci Božjem narodu ocijenjeno kao golemo blago za Crkvu i za svijet.

U posvećenom životu neprestano se isprepliću tri osnovne značajke: poziv koji Bog upućuje ljudskom srcu, posvećenje koje se rađa iz osobnog dijaloga čovjeka s Bogom, poslanje koje posvećena osoba ima izvršiti u Crkvi i u svijetu. Te se tri značajke neprestano prožimaju i jedna se na drugu nadovezuju.

Pred nama je Simpozij posvećen temi "Posvećeni život i sluga Božji o. fra Ante Antić". Ne želeti preduhitriti zaključke do kojih će se doći na temelju studijskih radova toga znanstvenog skupa, smijemo kazati da je fra Ante Antić bio osobito osjetljiv za kršćansko posvećenje ponuđeno

svakom vjerniku u raznolikosti zvanja i poziva. Kao duhovni otac pratio je i pomagao ljudima da otkriju Božji poziv, da Bogu osobno odgovore i budu poslenici Kristovi u svijetu za braću ljudi. Nije smatrao da je posvećeni život privilegij nekih u Crkvi. Kako za redovničke osobe tako i za vjernike u svijetu znao je uvijek prilaziti isti put posvećenja, dakako prilagođen zvanju pojedinaca.

Koji je to put? U osnovnim crtama taj se put kreće oko gore spomenute tri značajke. Tako Antićovo promatranje posvećenog života možemo sažeti u nekoliko točaka: Bogu koji čovjeku progovara valja odgovoriti poslušnom vjerom odabirući Isusa za svoga učitelja. Ući u strogu Isusovu školu zahtijeva izlaženje iz sebe, ili odstranjenje sebičnosti, a što o. Ante naziva "duhovnim otcjepljenjem".

Ustrajati zatim u Isusovoj blizini sve do djetinjeg povjerenja u Isusa. Kroz to povjerenje prodire se do pounutarnjenja života, a što je u stvari posveta ili jasno prepoznavanje Boga u vlastitom životu. Iz svoje škole Isus nas šalje braći, ali sada osnažene njegovom ljubavlju i blizinom, da budemo na mjestu gdje živimo i radimo njegova živa slika.

Otac Ante Antić je bio upravo to, Isusova prepoznatljiva slika koja je zračila milosrdnu Božju ljubav prema čovjeku.

Vicepostulatura -ZT

"Ususret znanstvenom skupu za "Antićево '95"

Misionarke ljubavi u sobi i na grobu oca Antića

Duhovna radost, vrijednost života, prirodna je stvarnost siromašne, jednostavne i tihe sobice o. Antića koja dosljedno nudi i sestrama Majke Terezije istu dobrotu, ljubav uz duboku poniznost koju je za života Sluga Božji u svim svojim bogoslovnim krepostima dijelio brojnim dušama svojih penitenata - duhovne djece

Najmlađa redovnička družba, Misionarke Ljubavi od Majke Terezije danas najviše cvjeta, buja i raste u svijetu. Družba obdržava najveće vrijednosti duha, vjere, ljubavi i žrtve prema nazočnosti i stvarnoj realnosti Kristovoj u Presvetom Sakramentu. Makar su sestrinske kuće Majke Terezije najsiromašnije, najzabačenije i najneuočljivije u velegradovima svijeta, one su inspirirane duhom pokore, molitve, ljubavi i dobrote, kao i čistog veselja i predanja Bogu u službi siromasima i bolesnicima na zemlji. Kad su čč. ss. 29. prosinca 1994. molile kod groba sluge Božjega o. Antića i posjetile našu Vicepostulaturu i sobu Sluge Božjeg, zapitane su: "Kako to da ste vi, časne sestre Majke Terezije, ovdje u crkvi Majke Božje Lurdske?" Odgovorile su: "Mi smo spoznale, a to je najljepše i najvrednije, da je Sluga Božji o. Antić bio ispunjen Bogom, bio sav u Bogu. Na njegovu grobu smo već više puta molile da Svetootajstveni Isus dobije kapelicu u Kini, te za svoje sestre, za mir i prestanak rata, kao i da se pronađe lijek protiv side (AIDS-a), a to su i svojom rukom zapisale u sobi oca Antića.

Osjećaji blaženi,
mistični, vedri
i duhom životvorno prožeti.
Osjećaji
kao čiste i ponizne duše
A po molitvama
ruke dotiču sarkofag;
najsvjetlijе želje, moći, utjehe i pomoći
- uslišanja na grobu o. Antića.
Sestre Majke Terezije
s nadom se preporučuju Sluzi Božjemu

Promocija knjige "Nečastiva urota" razgovor s robijašem

Naviknuli smo u ovim godinama rata i slobode i na objavljuvanje više knjiga od bivših naših zatvorenika koji su godinama bili mučeni u jugo-komunističkim logorima. Tako smo 25. studenoga 1994. doživjeli izvanrednu promociju knjige "Nečastiva urota" u samostanskoj dvorani Majke Božje Lurdske u Zagrebu, koju je napisao Antićev klerik i petnaestogodišnji zatočenik o. fra Julijan Ramljak, svećenik i franjevac u logoru Gradiška.

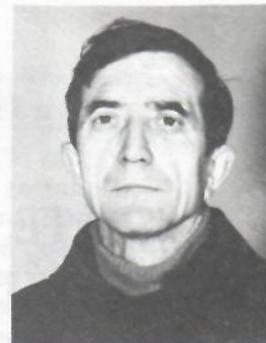
Knjigu su u prepunoj dvorani slušatelja - uz koralno pjevanje naših zagrebačkih solista (Matiša Rajčić i Želimir Puškarić) za pokojne u logorima "*Requiem aeternam dona eis Domine* - Pokoj vječni daruj im Gospodine" prikazali i predstavili: dr. i prof. o. fra Šime Samac (Magistar novaka na Visovcu) i poznati naš hrvatski književnik Ivan Aralica, da bi na kraju sam nevino kažnjeni fra Julijan zahvalio kroz suze i izrekao tegobu petnaestogodišnje kazne ovim riječima: "Ne umijem i ne mogu govoriti. Pročitajte samo ono kada sam pred komunističkim sudom u stavu mirno izdržao sto dvadeset i tri (123) sata". I zaplakao.

Urednik glasila "Dobri otac Antić" iskoristio je trenutak i zamolio o. fra Julijana za odgovore na ova pitanja:

Fra Vladimir: O. Julijane, vi ste bili klerik (odgajanik) kod o. fra Ante Antića, možete li nešto iz vašeg sjećanja i godina studija reći o vašem ocu magistru fra Anti?

Fra Julijan: Vrlo rado. Fra Ante Antić je bio moj i mojih kolega samo sveti odgojitelj i profesor askeze i liturgike. Svi smo ga mi, njegovi bogoslovi, smatrali, gledali i doživljavali kao sveca, i to u punom smislu što znači sama riječ "svetost". Bio je svet u djelima, riječima, pogledima, a posebno kod stalne molitve. On bijaše

fra Julijanom

sama molitva. Zato smo ga cijenili, poštivali i nismo ga se bojali.

Fra Vladimir: Kako danas, nakon ove svečane promocije vaše knjige "Nečastiva urota", gledate na vaše petnaestogodišnje tamnovnje u Gradiški i zašto ste bili osuđeni?

Fra Julijan: Da nije bilo osobne molitve, vjere i nade, a - vjerujem i molitava braće i vjernika, posebno mislim na molitve o. fra Ante Antića, sigurno bih i ja ostavio svoje kosti u logoru poput o. fra Leonarda Bajića, svetog redovnika i sveučilišnog profesora kao i tolikih drugih mučenika. A zašto sam osuđen? To nikada nisam doznao. Držim da su me sudili samo zbog jedne stvari, jer sam bio Hrvat i katolički svećenik, za drugi razlog ne znam.

Fra Vladimir: I zadnje pitanje: Što biste preporučili čitateljima našega glasila "Dobri otac Antić"?

Fra Julijan: Sve ih pozdravljam. I kažite im da budu ljudi i štovatelji o. Antića koji ne mrze, koji se mole za svoje mrzitelje i koji opravštaju zločincima. Makar sam nepravedno kažnjen ja zločince nisam mrzio, svima sam oprostio i molim se Gospodunu da im oprosti. Kad sam izišao iz logora i stigao u Zagreb u Vrbanjevu, prve riječi od o. Antića su mi bile: "Fra Julijane, fra Julijane, bio si uvijek u mojim molitvama."

Takvi nek budu svi čitatelji glasnika DOA, jer takvi mogu i biti uslišani i prijatelji sluge Božjega o. Antić, a oni su prijatelji Božji.

Neka svi mole i za beatifikaciju Sluge Božjega.

Razgovarao: V.T.

"ZA TE, SESTRO, NIJE ŽIVOT U SAMOSTANU"!

U Zagrebu, poput mnogih građana, živi svoj skroviti i pobožni život gospođa Blaženka Nejašnić r. Cvitanović koja se kao štovateljica sluge Božjega o. Ante Antića obratila uredu Vicepostulature da dade svoje sjećanje o njegovu životu i djelovanju kako ga je doživjela. U povodu toga naše je glasilo DOA iskoristilo ovaj kratki razgovor

DOA: Vi ste, gospođo Blaženka, već od svoje mladosti imali priliku upoznati o. fra Antu Antića. Možete li nam o tome za čitatelje našega lista kazati nekoliko riječi?

Blaženka: Moji susreti, kako vi kažete, s dobrim fra Antonom počeli su veoma rano, od same moje mладости. Rođena sam u Igranim, nedaleko od Makarske i kod franjevačkog samostana u Živogošću, gdje je fra Ante često dolazio iz Makarske da se odmori u tišini i u molitvi. No, koliko se ja sjećam, nije to bio odmor za fra Antu, nego pravi duhovni rad sa svijetom koji mu je tada dolazio i u Živogošće. Moji Igrančani, koji su znali subotom ići u Makarsku da se ispovjede kod njega, posebno su ga tražili u Živogošću. Tako sam i ja, jer sam bila kršćanski odgojena, od 15-ak godina sa svojim kolegicama veoma rado iz Igrana išla k njemu na ispovijed i na njegove duhovne savjete koji su nam bili važni za naš vjerski i mladenački kršćanski život.

DOA: Sjećate li se, možda, danas kakvih važnijih i upečatljivijih duhovnih doživljaja koje ste primili preko dobroga oca Antića? Možete li nam bar nešto bitnoga istaknuti, reći?

Blaženka: Fra Ante je isključivo sam osobno iznad svega cijenio i živio duhovni život koji je želio prenijeti i na nas. On, sav posvećen Bogu, tražio je i od nas da se u svim prilikama i mi Bogu svakoga dana posvećujemo, da se Bogu molitvom obraćamo, da na njega i u poslovima često pomislimo, da ga kod raznih prilika kratkim uzdasima zazovemo, a obvezatno da nikada ne propuštamo nedjeljnju sv. misu. No, kod svojih savjeta s takvim je žarom govorio da si se po njegovim živim i uverljivim riječima mogao sav oduševiti za najveće ideale kršćanskog života. Tako sam se ja u 18. godini kao zreala kršćanska djevojka bila i odlučila da izaberem i podem u redovnički stalež, da se što više posvetim duhovnom životu kao časna sestra u samostanu. No, o. Antić me je savjetovao da ne idem u samostan, a to su željeli i moji roditelji. Fra Ante je tražio da slušam roditelje, da posebno pomažem svojoj starijoj sestri kod odgoja njezine djece koja su ostala bez oca, a sestra je morala završiti školu u Zagrebu.

DOA: Možete li reći i sjećate li se što Vam je o. Antić rekao kad Vam je preporučivao da ne idete u samostan?

Blaženka: I dandanas zaplačem, nikada ne mogu zaboraviti njegove dirljive i proročke riječi. Bilo mi je osamnaest godina, puna zdravlja i mladosti. Voljela sam život, a zamišljala sam ga najljepšim i naj-savršenijim u potpunom kršćanskem životu u samostanu. No, kad sam o. Antiću izrazila želju za redovničkim životom, on mi je kazao: "Blaženka, ja ču se za tebe moliti, a do deset dana dođi ponovo k meni pa ču ti kazati o tvom pozivu." Molila sam se i ja da mi o. Antić kaže ono što sam željela - samostanski život kao redovnica. Ipak, kad sam mu se javila u crkvi sv. Križa u Živogošću nakon deset dana, njegov jesavjet bio ovaj: "Nikako ti ne preporučam da ideš u samostan i da prihvatiš samostanski život redovnice. Sada slušaj roditelje i pomaži im, posebno imaj brigu i za svaku pomoć svojoj sestri i njezinoj djeci koja su ostala bez oca. Odgajaj ih u duhu vjere i kršćanske ljubavi. Ako se udaš i ne budeš imala u bračku svoje djece, svoj češ život u bračku blagoslovljeno i sveto ostvariti po skribi, pomoći i odgoju prema omladi-ni koja će trebati tvoju pomoć." Ja sam na te njegove riječi pred njim zaplakala, jer sam željela biti časna sestra. I mnogo sam puta, sjećajući se tih riječi, plakala u svome životu. Pitala sam se mnogo puta: zašto mi nije o. Antić preporučio da budem redovnica, nego da osnujem brak. On me je nakon svojih riječi poseb-nim i svetim blagoslovom blagoslo-vio.

DOA: I kako Vam je, gospođo Blaženka, dalji život tekao, prošao?

Blaženka: O. Antić je za mene, a vjerujem i za mnoge koji su mu do-lazili bio Božji čovjek i prorok Božji. Što mi je rekao, to se u svemu izvršilo do današnjega dana. Udal-a sam se za izvanredno dobroga kršćanina i čovjeka Ivana Nejašnića 1942. godine i vjenčali smo se u Bjelovaru, ali u braku, premda smo željeli imati djece, nismo ih imali. Božja Providnost nas je 15. I. 1945.

uputila u Zagreb, gdje se je već počelo ispunjavati, ako ne pro-ročanstvo, onda Antićev proročki pogled koji je bio njegov veliki karizmat-ski i Božji dar. U novoj zagrebačkoj sredini, i ja i moj veoma plemeniti kršćanski suprug bijasmo podstanari i živjeli smo skromno, posebno poslije rata. Morali smo pružati pomoć siromašnim studentima koji su kucali na naša vrata za stan i druge pomoći.

Po dolasku o. Antića (1946) u sa-mostan Gospe Lurdske u Zagrebu, čim sam doznala, pošla sam ga potražiti za sv. ispovijed sa željom da bi mi bile kao i one dok sam k njemu dolazila u Živogošće. Kod te sv. ispovijedi sve sam mu kazala što mi je on rekao u Živogošću, kada mi je rekao da ne budem časna sestra, a potom mi je odmah rekao: "Sestro moja, sestro moja, sjećam se svega i blagoslov sam ti dao koji te uvijek prati i čuva. Sestro moja, sestro moja, samo ustraj i idi naprijed tako. Bog želi od tebe da na tom putu ostvariš svoj veliki poziv duhovne majke i žene za siromašnu omladinu, naše zagrebačke studente. Posebno se moli nebeskoj Majci Mariji na tu na-kanu da budeš sva Marijina i po Ma-riji sva Isusova u svome braku i životu, a ja ču se za vas oboje moliti, jer vas je na takav put samo Bog pozvao". Te su me riječi ponovno tako ohrabrike da sam još s većom ljubavi prihvatile svoj brak i sa svojim dobrim mužem brigu, skrb i odgoj s mladim studentima. Makar sam i sama s mužem u poratnim godina-ma, veoma teškim, oskudjevala, jer nas je SUP izbacio iz stana 1949, ipak smo se oboje žrtvovali za siro-mašne studente kao za našu duhov-nu djecu. Fra Antine smo savjete prihvatali doslovno kao da nam ih je sam Gospodin Isus preporučio. Na mom životu, premda ne bijaše bogat, danas sam sretna da su se fra Antine želje uvijek ispunjavale.

DOA: Možete li, cijenjena gospođo, iz sjećanja spomenuti barem

nekoliko imena Vaše duhovne djece kojima ste bili i skrbnica i duhovna majka i sestra?

Blaženka: Veoma rado, jer su mi svi zahvalni i svi me se sjećaju. Evo samo nekih: dr. J. Pinjatela, dr. A. Talijančić (obojica u Zadru), dr. Cvitanović, dr. A. Filipović (u Splitu), zatim R. Talijančić i tri sestre koje su iz doma dolazile za pomoć, a posebno dr. D. Bakalić, koja se u Splitu posebno brine i pomaže siromašne. Mogla bih ih još tri puta toliko izbrojiti, a i dandanas isto činim, ali sam već u godinama, sa željom da se - po fra Antinoj želji - na meni ispunji Božja volja, fra Antina proročanstva po kojima mi je dragi Bog davao mnogo duhovne utjehe i radosti u životu.

DOA: Imate li za naše čitatelje još nešto reći, dodati?

Blaženka: Zahvalna sam uvijek dragom Bogu da sam se u životu susrela i poznala sa slugom Božjim o. fra Antonom Antićem, da me je on duhovno vodio i da sam se kod njega isповijedala. Niisam u braku svome mogla imati djece, ali zato sam imala duhovne djece koji su danas dobri, pravi i sretni ljudi i kršćani. Gledala sam na njih i pazila ih u sve mu kao majka, kako mi je fra Ante kazivao i preporučivao.

Mogu reći i ovo: Da nije bilo duhovnog vodstva o. Antića, ja to ne bih mogla sve izdržati. Bog mi je dao i dobroga supruga koji se je skupa sa mnom posvećivao takvom životu. To je danas velika utjeha i radost.

Još bih dodala da mi je jako žao što se nisam našla kod prijenosa tijela Sluge Božjega s Mirogoja u kriptu Majke Božje Lurdske, bila sam u radnom odnosu, na poslu. Moj pokojni suprug Ivan Nejašnić, koji je bio kod svih obreda prijenosa tijela o. Antića, kazivao mi je o velikim svojim doživljajima koje je tom prigodom doživio. Pričao mi je da je od sreće i radosti plakao kod sv. mise i groba o. Antića, a meni je prigovorio: "Trebala

si ostaviti posao i radno mjesto i doći na prijenos tijela, zato bi kroz cijeli život imala velike utjehe!"

DOA: Vaše zadnje riječi, sestro Blaženka?

Blaženka: Da dočekam u zdravlju što prije proglašenje sluge Božjeg o. Ante Antića blaženim i svetim. Zato se posebno molim i želim da se na tu nakanu mole svi štovatelji o. Antića.

Moje su molitve po njegovu zagovoru uvijek uslišane i po njemu primam Božje utjehe i pomoć. U njegovu zagovoru velika je Božja moć, na tome sam uvijek zahvalna i obradovana.

Iako u Zagrebu pripadam drugoj župi, češće i s ljubavlju posjetim njegov grob na kojem čujem uvijek njegove lijepе riječi i savjete. Bogu hvala da smo imali takvoga sveca i duhovnog vođu.

Razgovarao: AVT

Umetnica Olga Sertić,
O. Antić, (Zagreb, 1991) - Vicepostulatura

Uslišanja - zahvalnice - preporuke

Dobri oče Antiću, molim Te, pomozi mi u ovoj situaciji i budi i dalje zaštitnik moj i cijele moje obitelji.

V.K.

Zahvaljujem ocu Anti Antiću na primljenim milostima nakon izmoljene devetnice. Problem se činio nerješiv, ali ja sam se uzdala da će otac Ante sve učiniti da se stvar riješi na najbolji mogući način. Tako je i bilo, a ja sam se zavjetovala da će se javno zahvaliti kao poticaj drugima da se u najzamršenijim i najkomplikiranim životnim situacijama obrate za pomoć ocu Anti, a on će bez ikakve sumnje problem riješiti. Zahvaljujem.

Lana Vojković

Dobri oče Antiću!

Zahvaljujem na milostima koje sam dobila po Tvom moćnom zagovoru. Bila sam u teškom položaju, pa si nisam mogla drugačije pomoći nego sam se utekla Tebi u nadi da ćeš mi pomoći. Sve se svršilo dobro. Sada Ti, preko Twoga glasila, kažem jedno velikoi hvala u uvjerenju da mi i sada i uvijek možeš pomoći svojim zagovorom, jer u Boga nije ništa nemoguće.

Ana Dragičević

Zahvaljujem Bogu za milost koju sam dobila po zagovoru oca Antića. I dalje preporučujem svoju obitelj u njegov zagovor i stavljam pod njegovu zaštitu, a posebno našeg sina jedinca Antu, za njegovo zdravlje.

Mijo i Marija Božić,
prognanici iz Vareša

Molim Presveto Trojstvo, Svetu Obitelj i Majku Božju Lurdsku da dobri fra Ante Antić što prije bude proglašen svetim. Želim to od svega srca. Predobrom ocu Antiću stavljam u ruke svoju Miru, rođenu 21. 8. 1986., da svojim svetim za-

govorom kod Boga pomogne da se dogodi čudo, da postane kao druga djeca zdrava, bistra i normalna te da prošlost bude ružan san. Ujedno molim da se založi za mnogo ljubavi i zdravlja za moju obitelj i roditelje.

Zahvalna B.K.

Zahvaljujem ocu Antiću što mi uvijek pomaže svojim zagovorom, a tiče se stanja. Stvari idu sporo, ali se vidi da sveti otac Ante i dalje vodi brigu o meni. Molim njegov zagovor i za svoga sina Zorana, da se ne otudi i da postane pravi vjernik. Hvala

Mira

Zahvaljujem se na uslišanoj molbi zagovorom oca Ante Antića.

M.L.

Dobri oče Ante!

Pomozi mi da opet osjetim bezbrižnu mladost koja mi je prekinuta kada sam zamjenila svoga dobrog oca i majku. Daj mi da se moje srce i duša otvore i da spremno prihvatom sve ono za čim čeznem. Daj mi da se istinski okušam u onom što mi je najsvetije, da i ja budem aktivni sudionik jedne brojne i svete obitelji. Pomozi mi da ispravno vidim put kojim me vodiš i da hrabro njim koračam. Puna nade i ufanja

Tvoja Darija

Blaženi oče Antiću!

Svojim zagovorom kod Boga podario si spas mnogima. Hvala Ti što si dopustio da i mi budemo jedni od njih. Spasio si malog Ivana, mog nećaka, 15-mjesečnog dječačića. Hvala Ti što si čuo naše vapaje i što će mali Ivan ponovno uveseljavati naša srca i poći putem vjere i sunca. Daj da nikad ne zaboravimo da si nam pomogao. Hvala Ti, moli za nas.

Marina K.

Dobri Oče!

Nadam se Igorovu ozdravljenju i za to
Te molim. Pomozi djeci Hrvatske, a i
braniteljima koji danas pogibaju. Hvala
Ti za sve dobro i na bratovu ozdravljenju.
Pomozi da više ljudi ne gladuju i ne
ginu. Molim Te, usliši ovu moju molitvu.

Dario Kutleša

* * *

Sveti Oče! Sramim se što sam katolik,
a za Tebe nisam čula. Svejedno, danas
kad mislim da mi se ruši brak i raspada
obitelj, molim Te da budeš naš zagovornik
kod dragoga Boga da spasimo obitelj,
jer obitelj je Crkva u malom. To bi
značilo spasili smo jednu Crkvu.

Vjerujem u dragoga Boga i njemu pre-
dajem sve što imam, pa i moju obitelj, a
znam da će on napraviti najbolje. Hvala
Ti, sveti oče, Antiću.

Jela T.

* * *

Dragi oče Ante Antiću!

Ja Te opet s velikim pouzdanjem mo-
lim da nam izmoliš to veliko čudo oz-
dravljenja naše majčice koja je tako jako
bolesna, tako jako trpi. Ti nas nećeš
razočarati, dobri oče Ante! Ti nam stalno
pomažeš i vjerujemo da će majčici biti
bolje i da će joj Tvoj čudesni zagovor kod
dragog Isusa pomoći. Hitno nam pomozi,
dobri naš oče Antiću! Tvoji vjerni
štovatelji

Obitelj T.

* * *

Dragi oče Antiću!

Ponovno sam u blizini Tebe, i na no-
voj životnoj prekretnici. Hvala Ti na do-
sadašnjem bdjenju nad mojim usponima i
padovima. Nadam se da ćeš me i ubuduće
usmjeravati snagom Duha Svetoga, krije-
biti ljubavlju drage Gospe, štititi svojim
očinskim blagoslovom. Vodi nas putem
nade, obraćenja, ljubavi i mira. Vo-
lim Te.

Silva

* * *

Dobri Oče!

Zahvaljujem Ti na pozivu za manjega
brata koji je u meni probudio Tvoj svjet-
li primjer. Budi mi zagovornik kod
nebeskog Oca da Njegovim svjetlom i
milošću znadnem i mognem činiti ono
što je Njegova sveta volja.

Fra Mijo

* * *

Dragi oče Antiću! Prije godinu i pol
došla sam Te moliti za ozdravljenje moje
nećakinje kojoj su doktori kazali da bo-
luje od opake bolesti.

Hvala Ti za Tvoju pomoć i uslišanje
po majci Mariji, Gospo od Zdravlja, što si
izmolio ozdravljenje.

Još jednom hvala Bogu, Isusu, Duhu
Svetom i majci Mariji - Isusovoj majci i
našoj što su po Tvojem zagovoru po-
mogli mojoj nećakinji koja danas radi i
zdrava je. Velika hvala oče Antiću

N.N.

* * *

Predobri oče Antiću!

Riječima ne mogu izraziti zahvalnost.
Kad god mi je trebalo, kad god bi se Te-
bii obraćala, uvijek si bio posrednik i zag-
ovornik između mene i dragog Boga.
Uvijek bi čuo moju molitvu. Znam da
sam griješila mnogo i da i sada griješim.

Molim Te, pomozi mi da pronađem
pravi put, usmjeri me. Pomozi mi da ove
posljednje ispite što prije privedem kraju,
jer mi ponostaje snage. Pomozi mojim
roditeljima i bratu, blagoslovi moje prija-
telje i cijelu ovu napačenu zemlju.

Molim Te, budi uvijek uz mene i po-
mozi "da se ovca vrati u svoje stado".

Katica

* * *

Dragi oče Ante! Zahvaljujem na
tisućama uslišanih vapaja, a posebno za
uslišane molitve za obraćenje moga
nečaka na pravi put. Proces još traje. Pre-
poručujem ga Tvojem zagovoru kod Isusa
i našeg Oca na nebesima. Mladen je upi-
sao godinu. Zahvaljujem, oče Ante, i za
otkriće pohoda Presvetome.

Andelka

Pokoj
vječni
daruj im
Gospodine

O. FRA FRANO CAREV

Kaštel-Gomilica, 6. IX. 1914.

† Makarska, 27. XII. 1994.

Iznenada, na blagdan prvog teologa vječne Božje Riječi i ljubljenog učenika sv. Ivana apostola, u blagdanskoj božićnoj radosti i pjesmi, s veseljem srca i duše u samostanskom refektoriju, umro je dugogodišnji, ugledni i cijenjeni profesor na Franjevačkoj visokoj bogosloviji u Makarskoj o. fra Frano Carev. Ovim kratkim ulomčićem, kao tihim epitafijem, s iskrenom zahvalnošću ubrajamo našega obljubljenog teologa i profesora *Sacrae Scripturae i biblijske teološke* naobrazbe u značajan niz franjevaca koji su izšli iz duhovne škole sluge Božjega o. Antića kao pokloni hrvatskoj Crkvi, kulturi, teologiji i narodu i upisujemo ga kao vrijedno i poštovano ime u katalog Antićevih iskrenih štovatelja koji su svim svojim bićem, srcem i umom, poznavali, cijenili, poštivali i prihvatali svoga magistra kao izvanrednu, krepsnu i dinamičnu karizmatsku svetačku osobu u vrijeme njihova odgoja i života.

Još za klerikata i studija teologije, a posebno i studija specijalizacije za budućeg profesora, o. Carev će rado surađivati sa svojim učiteljem i odgojiteljem Slugom Božjim. O. Antić će ga, svoga klerika fra

D. o. fra Miroslav Kasapović - Split
Ivan Bilokapić - Uđovići
Vlč. don Rafo Benamati - Šibenik
O. Frano Carev - Makarska
Č. s. Pelikana Klarić - Zagreb
Č. s. Jakica Marinović - Trilj
Dušan Šipić - Vodice
Anđela Stipančić - Zagreb
Vera Naumov - Zagreb
Silvija Zechner - Zagreb
Josipa Živičnjak - Zagreb
S. M. Emanuela Gabrić - Subotica
Mara Botica - Ruda

Franu, po svojim savjetima i poukama, a osobito i bogatoj teološkoj i duhovnoj literaturi na stranim jezicima (njemačkom, engleskom, talijanskom, francuskom i ruskom) formirati i duhovno pripremiti da fra Frano postane profesor najviše i najuzvišenije teološke naobrazbe, prevodilac brojnih teoloških, duhovnih, kulturnih i svetopisamskih rasprava i članaka sa stranih jezika, kao i pisac objavljenih knjiga propovijedi, po kojima će o. Carev usađivati u nove i nove svećeničke, redovničke i vjerničke naraštaje najuzvišenije znanje, misli i duhovna nadahnica koja će on najmarljivije crpsti iz Objave Božje i duhovnog života o. Antića, da bi i on na kraju - po primjeru svetoga magistra - zasluzio ono što nadahnuto reče Božja Riječ po proroku: *"Koji su mnoge učili pravednosti, blistat će kao zvijezde navijeke, u svu vječnost"* (Dan 12,3).

O. Carev će na poticaj Sluge Božjega prevesti i ciklostilski objaviti propovijedi glasovitoga američkog propovjednika Fulton Schina, da bi nakon toga objavio svoje knjige propovijedi na tekstove liturgijska čitanja iz Starog zavjeta, poslanica i evanđelja: *"Prihvatiti usađenu riječ"*, *"Othranjeni zasadama vjere"*, uz stotine i stotine brojnih znanstvenih teoloških i duhovnih članaka koje će rasijati po različitim našim revijama, časopisima, listovima i glasilima. Od studentskih dana, kada je najprije mladi Carev počeo prepisivati duhovne nagovore i egzorte sluge Božjega o. Antića i po njegovoj preporuci i zamolbi prevađati značajne duhovne članke, misli i razna duhovna stremljenja sa stranih jezika, koje će

o. Antić dijeliti i slati brojnim redovničkim zajednicama kao i prosvjetnim laičkim dje- latnicima, pero o. Careva do posljednjeg časa njegova zemaljskoga života neće znati za svoj počinak.

Odgojen u Antićevoj duhovnoj školi, i franjevačkim duhom, precizno usmijeren, o. Carev je, zaista, postao ime Antićeve duhovne škole koji je zamjernom jasnoćom svojih misli i izoštrenošću svoga zapožanja dao i svoje iskreno i precizno svjedočanstvo o kreposnom i svetom liku sluge Božjega o. Antića koji bijaše - kako je Carev često i javno govorio - svetac koji se može i treba naslijedovati na svim područjima redovničkog, svećenič-kog i općeg vjerničkog djelovanja u Crkvi i svijetu.

I može se na kraju reći da se je sluga Božji o. Antić gotovo učijepio u dušu, srce i marljivost o. Careva, kao i u duše brojnih svojih klerika koji će još dugo donositi plodove Antićeve duhovnosti, kako je životom i perom obznanjavao i o. Frano Carev, dok i njegov radišni i dostojni lik franjevca može poslužiti pred očima današnjih naraštaja kao svijetli putokaz franjevačkim koracima u nova vremena trećeg tisućljeća Crkve i svijeta.

A.V.

Č.S. PELIKANA KLARIĆ

Dubravice, 2. VIII. 1946.
† Zagreb, 30. XII. 1994.

Vijest da je č. s. Pelikana umrla, pogodila je sve koji su je poznavali, a osobito njezine sestre franjevke od Bezgrešne iz Šibenika kao i brojne poznanike i vjernike među kojima je s kršćanskom vjerom i redovničkim predanjem i služenjem u radosti djelovala.

Kad se je prošloga ljeta iz Münchena vratila na godišnji odmor i otkrila njezina teška bolest (rak na plućima) koja će prekinuti njezin dinamičan tijek života i otgnuti je iz njezine redovničke zajednice, marljivu, sposobnu, skromnu, pobožnu, punu elana i ljubavi prema Bogu, Crkvi i radu u redovničkoj družbi, slijed njezina života išao je k posljednjoj

točki, prernom završetku zemaljskog putovanja koji je trajao 48 godina. Sestra Pelikana nije bila u svom radu nigdje i ni pred kime nametljiva, ni kod svojih crkvenih zborova, pjevača i brojnih razreda vjeroučenika, ni kod vođenja misijskog ureda ili uređivanja velike privatne biblioteke dr. o. fra Dominika Šušnjare. Sve svoje dužnosti i službe obavljala je u poniznosti, s velikim srcem i dobrotom, i to iz ljubavi prema Bogu i bližnjemu, pa nije ni čudo da je svagdje i od svakoga bila rado primljena, cijenjena, poštivana i viđena.

U svojoj bolesti, kojoj ne bijaše lijeka a nadala se i čudesnom ozdravljenju, bila je sva radosna, vesela, mirna i spremna prijeći pred dobrog Suca pravde i vječnog milosrđa o kome je s posebnim veseljem razmišljala znajući da je čeka ljubav, dobrota, sreća i radost vječnoga Kralja u Božjoj slavi. Pričala je i o svome ocu, kako ga je pred smrt pripremila na svete sakramente i život s Bogom i u Bogu, razmišljajući s njime o Bogu, o kršćanskom životu i o tome što znači u punom smislu riječi biti kršćanin na smrti, a otac ju je kao svoju kćer prije ulaska u postulaturu pokušao odvratiti od redovničkog zvanja, staleža. Naglašavala je kako život, kad smo već izabrali svoj redovnički poziv i odlučili što ćemo s njim, treba s vjerom i radošću potpuno iskoristiti u skladu s Božjom voljom, jer samo On dariva trajnu radost cijelome biću, što je doista s. Pelikana kao štovateljica sluge Božjega o. Antića i do zadnjeg zemaljskog daha i živjela, čitajući duhovne savjete i životopise i glasilo Sluge Božjega, uz molitvu za njegovu beatifikaciju.

Sve je, doista, prekinula smrt 30. prosinca prošle godine. Jednostavna i skromna, pobožna i radišna, u svakom poslu dinamična i vesela časna sestra, koja je s uspjehom privlačila dobre pjevače i pjevačice crkvenih zborova, voljela je sve što je Božje i što je dobro - Crkvu, redovništvo i svakog čovjeka. Ali, reći će netko, takvih sestara ima mnogo u redovničkim družbama i kućama. Da, ima ih, a o njima nitko ne piše. A nije li takvih mlađih, istinskih sestara - koje nastoje

živjeti puninu kršćanskog života, predanja Kristu i Crkvi i s veseljem u svim prigodama raditi na potvrđenju kršćanskih načela po svakodnevnoj praksi redovničkog poziva u svijetu - ipak sve više potrebno današnjem ravnodušnom i u mnogo čemu raščovječenom svijetu i ovakvom sekulariziranom vremenu?

I nije slučajno da su na osmrtnici č.s. Pelikane stajale riječi uskrslog Gospodina: "Tko vjeruje u mene, ako i umre, živjet će" (Iv 11,26), kao i molitva njezine ožalošćene majke, braće, sestara i cijelo rodbine: "Gospodine! U Tebe je vjerovala i vjeru je tvoju s ponosom isповijedala, primi je u Kraljevstvo svoje."

A.V.

**ANĐELINA
STIPANČIĆ**
(s. Alojzija)
(1911-1994)

Tiha i predana u volju Božju, duge godine provodila je s Gospodinom u tihoj molitvi, molitvi za toliko obraćenja, (za Crkvu, redovnička i svećenička zvanja, za ovo naše vrijeme i za sve potrebe. Crkva i zajednica FSR-a - to je bio njezin istinski dom. Duga bolest i prikovanost uz sobu i postelju nisu je priječili da bude s Gospodinom. Njezin život bio je žrtvenik na kome se svakodnevno prikazivala Gospodinu.

Svaki petak, dan Isusova umiranja, duboko je proživljavala u svojoj duši, posebno prvi petak kada bi je svećenik poohodio i kada bi k njoj došao Isus u svetoj Hostiji. To je bio dan radosti i nove nade.

Tiha, kakva je bila, predana u volju Očevu, štujući sve svece i moleći se za proglašenje svetima svih hrvatskih slugu Božjih i blaženika, a posebno se molila za

proglašenje sluge Božjega oca Antića. Ispunivši volju Očevu, blago se preselila u vječnu domovinu, 29. prosinca 1994.

Fra Mate Matić,
duh. asistent FSR

**JOSIPA
ŽIVIČNJAK**
(S. Terezija
od Malog Isusa)
(1909-1994)

Naša draga, od milja uvijek zvana sestra Pepica, uvijek živahna, radosna, s nekom molbom i požrtvovnošću za drugoga, našla se u svako doba u dragom svetištu Majke Božje Lurdske, s molitvom na usnama a svojim srcem i pameću, s dubokom vjerom, pred likom Majke Božje i sv. oca Franje.

Rođena je 1909. u malom mjestu kod Krapine, gdje je završila osnovnu školu, a od 1926. kao mlada djevojka uključila se u Zagrebu u "Marijinu kongregaciju". Bila je i član "Sokola" sve dok nije zabranjen.

Bila je prava franjevačka duša, radosna i plemenita, neizostavna na svakom našem sastanku, pa makar visoke godine to i ne dopuštale (86). Osjetila je da je Gospodin blizu. Pred Božić je (23. XII) zahtijevala da joj podijelim sakramente za umiruće i reče mi da će Božić slaviti na nebesima. Nastrojao sam je ohrabriti da će još dugo biti u dvorani FSR-a i crkvi Majke Božje Lurdske. "Nemam više što čekati, sada sam mirna, neka dođe po mene. Molim se sv. Barbari, sv. ocu Franji, a gledam i slugu Božjeg oca Antića, njemu se preporučujem - kojega je medaljon visio na zidu. Ja ću Božić slaviti na nebesima."

Toliku vjeru i predanost u volju Božju rijetko je doživjeti. Pozdravili smo se uz božićnu čestitku. Zadnjeg dana godine Gospodnje 1994. svidje se Gospodinu pozvati svoju službenicu na novo slavlje na nebesima.

Fra Mate Matić

OBAVIJEST

○ ZAVRŠETKU CRKVENOG POSTUPKA ZA OCA FRA ANTU ANTIĆA PRED ZAGREBAČKOM NADBISKUPIJOM

Još prije jedanaest godina (16. prosinca 1984) otvoren je istražni postupak (proces - kauza) pred Zagrebačkom nadbiskupijom, kojim Crkva traži da se sluga Božji o. fra Ante Antić proglaši blaženim - svetim. Konačni završetak cjelokupnog procesa i rada od strane sudišta Nadbiskupije predviđen je u crkvi Majke Božje Lurdske u Zagrebu 8. svibnja (ponedjeljak) - dan sv. krštenja o. Antića - 1995. u 19 sati sa SVEČANOM KONCELEBRIRANOM EUHARISTIJOM I ZAVRŠNOM (JAVNOM) SJEDNICOM.

Svečano misno slavlje uz propovijed kao i predsjedanje završetka istražnog postupka (kauze) predvodit će zagrebački nadbiskup, njegova uzoritost kardinal Franjo Kuharić.

Na kraju zahvalnica "Tebe Boga hvalimo".

Vicepostulatura

MILODARI U FOND VICEPOSTULATURE I TROŠKOVE BEATIFIKACIJE

Ivana Tadin - Kaštel Kambelovac (100); Marijana - Zagreb (50); O. fra Kruso Bekavac - Sumartin /o.Brač/ (500 DEM); Nada Bakić - Vinagora (30); Kate Beroš ud. Stipana - Bratuš kod Makarske (50); Kate Beroš ud. Frane - Bratuš/ kod Makarske/ (50); Slavica Babić ž. Filipa - Bratuš (50); Ljiljana Babić ud. Nikole - Bratuš (50); Verica Beroš ž. Lovre - Bratuš (50); Samostan sv. Lovre - Šibenik (100 DEM); Župa Proložac (200 DEM); Župa Prugovo (100) O. fra Srećko Vekić - Igrane (200); Hrvatska katolička misija Stuttgart (500 DEM); O. Mirko Marić - München (100 DEM); O. Simun Janković - Sinj (100); O. Branko Mijić - Stankovci (600); O. Silvestar Bota - Čista Velika-Gaćezezi (100 DEM + 200 K); Don Mladen Kačan - Pakoštane (2.000); Don Milivoj Balobanić - Biograd n/m)300); Društvo žena Preč.Srca Marijina - Pakoštane (100 DEM + 100 K); Društvo žena Gospe od Ružarja - Pakoštane (100 DEM); Bernarda Vučin - Pakoštane (100 DEM); O. fra Zvonko Tolić - Zagreb (200); Čč.ss. Kćeri Milosrđa - Osijek (100); Miro Sambunjak - Zagreb (30); O. fra Marko Prpa - Ljubljana (100 DEM); Obitelj Alojzije Antulov - Australija - (100 A.dol.); Ankica Gossen - Šibenik (50); Obitelj M.D. - Zagreb (200); Obitelj J.J. - Zagreb (250); Agata Jurić - Varaždin (50); V.K. - Zagreb (200); Katica Šlogar - Zagreb (60); SS. Bazilijanke - Zagreb (100); O. fra Ivan Vidović - Wupertal (200 DEM); O. fra Ivan Jukić - Vrgorac (50 DEM); O. fra Dinko Bošnjak - Podbablje (100 DEM); Mila Uravić - Rijeka (50); Uršula Rošić - Rijeka (50; Rozalija Botica - Split (20); Bernard Ćurić - Solingen (100 DEM); Nikica Protega - Kaštel Stari (40); Marija Kaštelan - Zagreb (50); Ana Dragojević - Dubrovnik (50); Jasna Gjenero - Dubrovnik (50); Župni ured Prvić Šepurina (400); Mara Ribičić - Dubrovnik (50); Mila Adamović - Čakovec (50); Ana Koprolčec - Bjelovar (20); Danka Jurišić - Baška Voda (70); Anka Bogdanović - Komiža (20); Marija Lučić - Osijek (40); Marica Radinović - Ivanić Grad (20); Miljenka Damić - Metković (50); Marin Vidošević - Šibenik (20); Ana Lončar - Imotski (100); Ante Škunca - Novalja (50); Anka Joković - Split (50); Ana Dragičević - (15); Lucija Kristović - Dubrovnik (20 A.\$); Dr. Desanka Barić - Zadar (100); Marinko Maras - Sindelfingen (100 DEM); Marija Štimac - Zagreb (50);

Svim darovateljima Vicepostulatura od srca zahvaljuje

DOBRI OTAC ANTIĆ

Glasilo Vicepostulature
sluge Božjega
o. Ante Antića
God. 25 (1995) Broj 1 (93)

Za sve što se u ovom Glasilu navodi ili nazivlje "čudo", "svetost", "svetac" i slično, to u duhu crkvenih propisa, treba uzeti i razumjeti u našem običnom ljudskom načinu izražavanja. O svemu ovom izreći će konačni sud sv. Crkva

Osnivač i izdavač lista:
Franjevački samostan,
Vrbaničeva 35, 41000 Zagreb
Glavni i odgovorni urednik:
Fra Vladimir Tadić

Adresa uredništva:
Vicepostulatura, Vrbaničeva 35,
41000 Zagreb,
tel. (01) 446-906

Administrator:
S. M. Asumpta Strukar

Lektor:
Domagoj Grečić

Tehnički urednik:
Marijan Osman

Cijena glasila: 5 K

Godišnja pretplata: 20 K
Pojedinačni broj
za inozemstvo 3 DEM
Zračnom poštom za Ameriku, Kanadu
i Australiju 3 USD

Rješenjem Ministarstva prosvjete i
kulture Republike Hrvatske glasilo je
oslobodeno poreza na promet

Tisk: KRATIS Zagreb

NASLOVNA STRANICA:
Akad. slikar Ivo Dulčić: Sluga Božji
fra Ante Antić, vitraj (1971), Zagreb,
samostanska kapela Majke Božje
Lurdske, Vrbaničeva 35

Sadržaj

Urednikova riječ	1
Kroz korizmu po primjeru oca Antića	2
Duhovno očinstvo Sluge Božjega o. Antića	4
Oče Ante, Ti si bila svitlost	8
O. Antić bio je vatra ljubavi	9
Moj susret s patrom Antićem	11
U Betini po sv. Franji upoznali oca Antića	12
Otač Antić s predškolskom djecom u Murteru	14
Proslava dijamantnog braka Matilde i Ivana Sulić	16
Sastanak suradnika i najava završetka istražnog postupka	19
Fra Antiću	20
Duhovna obnova u školi o. fra Ante Antića	21
Promocija knjige "Nečastiva urota" razgovor s robijašem fra Julijanom	23
"Za te, sestro, nije život u samostanu"	24
Uslišanja - zahvalnice - preporuke	27
Naši pokojnici	29
OBAVIJEST o završetku crkvenog postupka za o. fra Antu Antića pred Zagrebačkom nadbiskupijom	32

**GLASILO JE U SLUŽBI VICEPOSTULATURE I KANONSKOG POSTUPKA (KAUZE) ZA PROGLAŠENJE
SLUGE BOŽJEGO O. FRA ANTE ANTIĆA BLAŽENIM I SVETIM.**

**PRVOG ČETVRTKA U MJESECU SLAVI SE U SVETIŠTU
MAJKE BOŽJE LURDSKE U ZAGREBU "ANTIĆEV DAN"
SA SVETOM MISOM I MOLITVAMA ZA NJEGOVU BEA-
TIFIKACIJU I ZA SVE POTREBE ŠTOVATELJA SLUGE
BOŽJEGA.**

ANTIĆEVO '95

U prigodi 30. obljetnice blažene smrti sluge Božjeg o. fra Ante Antića

Program "Antićeva '95", koji će se održati u Zagrebu od 2. do 4. ožujka (četvrtak, petak i subota) odvijat će se u svoja dva smjera: **ZNANSTVENI SKUP** (pod naslovom "Posvećeni život i sluga Božji o. fra Ante Antić" (u dvorani Vrbaniceva 35) i **EUHARISTIJSKA SLUŽBA** u crkvi Majke Božje Lurdske, Zvonimirova ulica.

ZNANSTVENI SKUP

Četvrtak 2. ožujka u 9 sati: Otvaranje ZNANSTVENOG SKUPA, *Uvodna riječ* (o. fra Vladimir Tadić, vicepostulator), *pozdravi*; **teme:** *Molitveni život o. fra Ante i službe u redovničkom životu* (dr. fra Nikola Vukoja - Samobor); *Dinamična djelatnost o. Antića sa ss. milosrdnicama* (ing. s. Anunciata Voloder - Sarajevo-Zagreb); *Antićeva osoba - izazov našem vremenu* (fra Stanko Mijić - Zgb); *diskusija - odmor*.

Popodne u 15 sati: *Volja Božja u životu redovničkih osoba po duhovnom vodstvu o. Antića* (prof. s. Nives Kuhar - Zagreb); *Duhovna obnova redovništva u djelovanju o. Antića* (mr. s. Kornelija Žorić - Zgb); **odmor**; *Pastoralna djelatnost u redovničkom životu o. Antića* (mr. fra Andelko Barun - Sarajevo - Samobor); *O. Antić i pedagoški odgoj zvanja za redovnički život* (dr. fra Rajko Gelemanović - Zgb); *diskusija - odmor - sv. misa u 18 sati*.

Petak 3. ožujka u 9 sati: *Milosni život kod posvećenih osoba - uspon k evanđeoskom savršenstvu* (prof. s. Angelina Samardžija - Zagreb); *O. Antić i poziv redovništva na nadnaravni život* (s. Slavica Buljan - Zgb); *Pedagoška znakovitost u djelovanju o. fra Ante* (don Stjepan Bokovac, prov. - Zagreb); **odmor**; *Dragocjene i široke aktivnosti posvećenog života doživljene u susretima s o. Antićem* (prof. s. Imakulata Malinka - Zagreb); *Kontemplativne koincidencije u Antićevu i karmelskoj duhovnosti* (Dr. o. Jakov Mamić - Zgb); *diskusija - odmor*.

Popodne u 15 sati: *Vjera, ufanje i ljubav u posvećenom životu kod fra Ante Antića* (mr. fra Mirko Kemiveš - Varaždin); *Antićev posvećeni život i rad kod FSR-a u prisutnom kvemu Crkve* (Nac. min. FSR-a Stjepan Lice - Zagreb); **odmor**; *Redovnik u osobnim zapisima o. Antića* (s. Ksenija Režić - Rim); *diskusija - svjedočanstva svjedoka - odmor - sv. misa u 18 sati*.

Subota 4. ožujka (dan smrti Sluge Božjega) **u 9 sati:** *Sveti zavjeti kod o. Antića u službi širenja kraljevstva Božjega* (dr. fra Ante Čovo - Makarska); *Križ - put prema savršenoj ljubavi* (prof. s. Mariangela Žigrić - Đakovo); *O. Antić u posvećenju laika Crkve* (dr. don Josip Delić - Split); **- odmor**; *Crkvenost redovničkog života i suvremenost o. Antića* (o. fra Bono Šagi - Varaždin); **odmor 10 min. "OKRUGLI STOL"**

NAPOMENA: CIJELI PROGRAM ZNANSTVENOG ZBORA BIT ĆE OMOGUĆEN PREKO RAZGLASA I SLUŠATELJSTVU U CRKVI MAJKE BOŽJE LURDSKE.

I. Dulčić - Zagreb,
Kapela M.B.Lurdske

EUHARISTIJSKA SLUŽBA

KONCELEBRIRANE MISE U 18.00 SATI:

Čista srijeda (1. III.) - predvodi i propovijeda *fra Vladimir Tadić*, vicepostulator

Četvrtak (2. III.) - predvodi i propovijeda *fra Nikola Barun TOR* (magistar klerika);

Petak (3. III.) - predvodi i propovijeda *fra Mario Šikić* (provincijal);

Subota (4. III.) - predvodi i propovijeda *uzoriti kardinal Franjo Kuharić*, nadbiskup

NAPOMENA: Prije svake svete mise vjernicima prigoda za sv. ispovijed.